

Městský soud v Praze

Hybernská 1006/18
111 21 Praha 1

Žalobkyně: **Anna Grabovská**, nar. 16.2.1959, IČ: 694 82 241
bytem a místem podnikání Praha 1, Karlova 184/12

Právně zastoupena:

Mgr. Alžbětou Schirlovou, advokátem,
se sídlem Praha 2, Francouzská 16, PSČ 120 00

Žalovaná: **Ministerstvo spravedlnosti České republiky**, IČ: 000 25 429
sídlem Praha - Nové Město, Vyšehradská 427/16 12800

ŽALOBA

proti rozhodnutí správního orgánu

ze dne 30.11.2016 pod č.j.: MSP-25/2016-OJD-SZN/2

spolu s návrhem na

**PŘÍZNÁNÍ ODKLADNÉHO ÚČINKU ve smyslu ust.
§ 72 odst. 3 s.ř.s.**

Soudní poplatek bude uhrazen na výzvu soudu

Datovou zprávou

Přílohy:

- Dle textu

Dne 13.9.2010 bylo předsedou Městského soudu v Praze vydáno usnesení o odvolání žalobkyně z funkce znalce pod č.j. Spr 2582/2009-40; první rozhodnutí ve věci. Dne 16.1.2011 bylo žalovanou vydáno rozhodnutí pod č.j. 334/2010-OD-ZN/7 o zrušení výše uvedeného rozhodnutí; druhé rozhodnutí ve věci. Dne 14.12.2011 bylo předsedou Městského soudu v Praze vydáno usnesení o odvolání žalobkyně z funkce znalce pod č.j. Spr 2582/2009-110; třetí rozhodnutí ve věci. Dne 24.7.2013 bylo žalovanou vydáno rozhodnutí pod č.j. 2/2012-OSD-SZN/25 o zrušení výše uvedeného rozhodnutí; čtvrté rozhodnutí ve věci.

Dne 22.4.2016 bylo předsedou Městského soudu v Praze vydáno usnesení o vyškrtnutí žalobkyně ze seznamu znalců pod č.j. Spr 2582/2009-402; páté rozhodnutí ve věci.

Dne 30.11.2016 bylo žalovanou vydáno rozhodnutí pod č.j. MSP-25/2016-OJD-SZN/2, kterým bylo změněno předchozí rozhodnutí o vyškrtnutí žalobkyně ze seznamu znalců tak, že se podle ust. § 20 písm. c) zákona 36/1967 Sb., o znalcích a tlumočnících ve znění do 31.12.2011, odvolává z funkce znalce pro obor školství a kultura, odvětví psychologie se zvláštní specializací grafologie, do které byla jmenována předsedou Krajského soudu v Ústí nad Labem dne 27.12.2005 (dále jen „**Rozhodnutí**“). Rozhodnutí bylo žalobkyni doručeno dne 2.12.2016.

Žalobkyně v zákonné lhůtě dvou měsíců od doručení Rozhodnutí podává proti tomuto Rozhodnutí, podle ust. § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, tuto

ž a l o b u .

Žalobkyně je přesvědčena o existenci důvodů pro zrušení Rozhodnutí podle ust. § 76 odst. 1 s.ř.s., a to

- dle písm. a): pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí,
- dle písm. b): proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění,
- dle písm. c): pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, mohlo-li mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé.

Neztotožní-li se nadepsaný soud s výše uvedenými důvody pro zrušení Rozhodnutí dle ust. § 76 odst. 1 s.ř.s., pak žalobkyně namítá nezákonnost Rozhodnutí z následujících důvodů:

- Rozhodnutí a jemu předcházející rozhodnutí nepřípustně rozšiřují předmět správního řízení, když se zabývá činností žalobkyně až po zahájení správního řízení;
- nedostatečná zjištění skutkového stavu vyžadující zásadní doplnění;
- nepřezkoumatelnost a neslučitelnost napadeného rozhodnutí s požadavky dle ust. § 68 odst. 3 správního řádu;
- nedodržení postupu dle ust. § 36 odst. 3 správního řádu;
- pro vady zahájení správního řízení;
- pro důvodné pochybnosti o nepodjatosti osob podílejících se na rozhodnutích vůči žalobkyni;
- porušení zásady materiální pravdy a zásady vyšetřovací;
- pro závažné nedostatky podkladů a stanovisek, jež jsou podkladem pro skutková zjištění (autoři při jejich zpracování překročili své znalecké oprávnění či oprávnění vyplývající ze jmenování členem sboru).

Žalobkyně má za to, že napadené Rozhodnutí je nezákonné, závěry učiněné žalovanou jsou nesprávné a neodůvodněné. Žalobkyně má za to, že Rozhodnutí je nepřezkoumatelné, přičemž konkrétní důvody budou podrobně popsány dále v textu této žaloby. Žalobkyně má za to, že se žalovaná neřídila vlastním závazným právním názorem vysloveným ve svém rozhodnutí ze dne 24.7.2013 pod č.j.: 2/2012-OSD-SZN/25.

Nadepsaný soud je povinen přezkoumat i vady řízení, které vydání Rozhodnutí předcházely. Námitky žalobkyně vztahující se k vadám řízení předcházejícímu vydání Rozhodnutí, které měly vliv na soulad předcházejícího rozhodnutí s právními předpisy, byly žalovanou v napadeném Rozhodnutí zcela opomenuty.

Žalobkyně rovněž namítá, že odůvodnění Rozhodnutí je natolik nevyhovující a nelogické, v některých částech si dokonce vzájemně odporuje, v jiných částech je v rozporu s předchozím závazným právním názorem žalované. S ohledem na závažnost nedostatků v řízení a odůvodnění rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, nemohla žalovaná nahradit nalézací činnost správního orgánu prvního stupně svou vlastní činností ani svými závěry či skutkovými zjištěními. Jelikož žalovaná předcházející rozhodnutí pro dotčené vady nezrušila, porušila zásadu dvojinstančnosti řízení a nepřipustně žalobkyni odňala možnost projednat věc řádně před správním orgánem prvního stupně (tj. odňala žalobkyni jednu instanci).

V návaznosti na výše uvedené žalobkyně navrhuje, aby bylo Rozhodnutí i předcházející rozhodnutí zrušeno, případně aby byl soudem vysloven závazný právní názor o tom, že není důvod pro pokračování ve správním řízení.

I.

Důvody pro zrušení Rozhodnutí ve smyslu ust. § 76 odst. 1 s.ř.s.

1. Nerespektování závazného právního názoru uvedeného v rozhodnutí žalované ze dne 24.7.2013, č.j.: 2/2012-OSD-SZN/25

A. Absence upřesnění předmětu řízení žalobkyni (tj. v jakém konkrétním jednání je spatřováno porušení zákona a o jaké povinnosti se jedná)

Žalovaná v odůvodnění svého rozhodnutí ze dne 24.7.2013, č.j.: 2/2012-OSD-SZN/25 výslovně specifikovala právní názory, kterými bude správní orgán prvního stupně pro své další rozhodování vázán.

Mezi prvními byla nezbytnost upřesnit žalobkyni předmět řízení (tj. v jakém konkrétním jednání je spatřováno porušení zákona a o jaké povinnosti se jedná). Pokud účastník řízení neví, jaké konkrétní jednání je mu vytýkáno a jaká tomu odpovídající povinnost je porušena jako esenciální předpoklad práva na spravedlivý proces, nemůže se takový účastník účinně bránit a realizovat svá procesní práva. Žalobkyně namítala, že jí **správní orgán prvního stupně** před vydáním rozhodnutí ze dne 22.4.2016 pod č.j. Spr 2582/2009-402 **předmět řízení neupřesnil**, čímž zatížil řízení závažnou procesní vadou, která měla za následek nezákonnost rozhodnutí. Žalovaná v odůvodnění Rozhodnutí dospěla na základě rozsáhlé a značně těžkopádné interpretace odůvodnění předchozího rozhodnutí k závěru, že této námitce žalobkyně nelze přisvědčit, aniž by však žalovaná zodpověděla jednoduchou otázku, kdy a jakou formou byl žalobkyni předmět řízení ze strany správního orgánu prvního stupně upřesněn.

Žalovaná v odůvodnění Rozhodnutí svévolně doplňuje a rozšiřuje předchozí odůvodnění rozhodnutí správního orgánu prvního stupně vlastními složitými úvahami a dedukcemi, že si žalobkyně musela být vědoma, v čem správní orgán prvního stupně spatřuje porušení jejich povinností, tj. že jí musel být předmět řízení znám. Vlastní myšlenkovou konstrukci pak žalovaná nově podpořila částí věty obsažené na listině – výstraha z roku 2007 (pozn. listina byla vyhotovena 2 roky před zahájením správního řízení a nemá právní povahu správního

rozhodnutí). Touto argumentací žalovaná fakticky zcela popřela (případně ignorovala), svůj vlastní závazný právní názor. Navíc se žalovaná ani nevypořádala s tím, že jí byl v době specifikování závazných právních názorů pro další postup ve svém předchozím rozhodnutí obsah této listiny z roku 2007 (výstraha) znám.

Důvody, které vedly žalovanou k uložení pokynu upřesnit žalobkyni předmět řízení, byly obsaženy v odůvodnění rozhodnutí žalované ze dne 24.7.2013, č.j.: 2/2012-OSD-SZN/25. Důvodem bylo, že správní orgán prvního stupně v obou předchozích zrušených rozhodnutích odvolal žalobkyni pro porušení jiných povinností (z jiných důvodů). Pokud nemá vyjasněn předmět řízení ani správní orgán prvního stupně, nemůže být předmět řízení zřejmý ani žalobkyni, a proto není důvodu odchýlit se od závazného právního názoru žalované vyslovené v jejím dřívějším rozhodnutí. Je paradoxní, že se nyní žalovaná snaží tvrdit opak.

Jelikož nebyl předmět řízení upřesněn, vyjadřovala se žalobkyně k předmětu řízení vymezenému v oznámení o zahájení správního řízení, dle kterého žalobkyně opakovaně porušila znalecké povinnosti, které spočívají v tom, že přes uložení výstrahy zpracovávala znalecké posudky v oboru písmoznalectví, pro který nebyla jmenována a pro jejichž podávání nemá oprávnění. Správní orgán prvního stupně se k předmětu řízení vyjádřil až v odůvodnění rozhodnutí, ve kterém jeho předmět změnil tak, že žalobkyně hrubě porušuje své znalecké povinnosti spočívající v opakovaných přestupcích, kterými je podávání znaleckých hodnocení v oboru a odvětví, pro které nemá kvalifikaci a znalecké oprávnění, tedy výkon znalecké činnosti konané v rozporu s ust. § 8 zákona č. 36/1967 Sb. V důsledku vadného procesního postupu správního orgánu prvního stupně se žalobkyně vyjadřovala v daném řízení k něčemu jinému, než jí tento orgán vytýkal, a bylo tak porušeno její právo na spravedlivý proces.

Protože nebyl ze strany správního orgánu prvního stupně upřesněn předmět řízení před výzvou podle ust. § 36 odst. 3 spr. ř., byla žalobkyni odeprána možnost podat relevantní vyjádření k podkladům pro rozhodnutí ve vztahu k upřesněnému předmětu řízení. Správní orgán prvního stupně porušením ust. § 36 odst. 3 spr. ř., porušil procesní práva žalobkyně.

B. Absence vypořádání se odpovídajícím způsobem s vyjádřeními a námitkami žalobkyně ze dne 20.10.2011 a 28.12.2011. Lze doplnit, že obdobná povinnost se týkala vyjádření ze dne 18.2.2014 (Doplnění vyjádření včetně doplnění důkazů) i vyjádření žalobkyně ze dne 10.4.2016.

Mezi dalšími specifikovanými závaznými právními názory v rozhodnutí žalované ze dne 24.7.2013, č.j.: 2/2012-OSD-SZN/25 bylo, *aby se správní orgán prvního stupně odpovídajícím způsobem vypořádal s vyjádřeními a námitkami žalobkyně ze dne 20.10.2011 a 28.12.2011, případně dalšími*. Tento závazný právní názor správní orgán prvního stupně zrealizoval tak, že v jednom odstavci na str. 4 a 5 odůvodnění rozhodnutí ze dne 22.4.2016 pod č.j. Spr 2582/2009-402 ve stručnosti shrnul námitky uváděné žalobkyní v jejích vyjádřeních a následně, bez uvedení jakýchkoli úvah či provedení navržených důkazů souhrnně zkonstatoval, že jsou všechny námitky pro rozhodnutí zcela nepodstatné, k navrženým důkazům neuvedl nic. S vyjádřeními a námitkami žalobkyně ze dne 10.4.2016 se správní orgán prvního stupně „vypořádal“ obdobně ve dvou odstavcích na str. 5 odůvodnění svého rozhodnutí, tj. ve stručnosti popsal námitky obsažené v dotčeném podání, věcně se jimi nezabýval a následně je souhrnně vyhodnotil jako nerelevantní k projednávané věci. Zcela pak opomenul vyjádření žalobkyně ze dne 18.2.2014 obsahující návrhy na doplnění dokazování.

Žalobkyně ve svém odvolání tento postup odmítla, a namítla, že její vyjádření a námitky nebyly vypořádány po věcné stránce ve smyslu závazného právního názoru. Dle názoru žalobkyně odpovídající způsob vypořádání nebyl takový postup, kdy správní orgán prvního stupně provede prostý a neúplný seznam námitek žalobkyně a bez jakýchkoli kvalifikovaných

úvah připojí ničím nepodložený závěr o jejich irelevantnosti ve vztahu k řízení. Dle jejího názoru správní orgán prvního stupně zatížil řízení závažnou procesní vadou, která měla za následek nezákonnost takového rozhodnutí.

Žalovaná odmítla námitky žalobkyně se souhrnným odůvodněním (1 odstavec na str.7 odůvodnění Rozhodnutí), že se dle jejího názoru správní orgán prvního stupně s vyjádřeními a námitkami žalobkyně vypořádal adekvátním způsobem, aniž by blíže tento adekvátní způsob na podkladě obsahu odůvodnění předcházejícího rozhodnutí zkonkretizovala. Rovněž žalovaná v odůvodnění Rozhodnutí neuvedla své vlastní úvahy, proč musela jednotlivé námitky žalobkyně odmítnout či v čem byla argumentace žalobkyně u jednotlivých námitek lichá. Kromě konstatování o nepodstatnosti/nerozhodnosti námitek či podkladů, musí správní orgán uvést i důvod takového hodnocení a seznámit účastníka se svými úvahami. Odůvodnění Rozhodnutí ani předchozího rozhodnutí tyto podmínky nenaplní, ani v minimálním rozsahu. Z odůvodnění rozhodnutí správního orgánu prvního stupně není seznatelné, v čem konkrétně shledává správní orgán nesprávnost právní argumentace žalobkyně, proč považuje její námitky za zcela nepodstatné, zcela liché, mylné. V takovém případě se jednalo o rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů a žalovaná jej měla zrušit (rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR č.j.: 2 Afs 100/2).

Po 7 letech vedení tohoto řízení (s prokázanými několikaletými průtahy v řízení na straně správních orgánů), které mělo devastující účinky nejen pro profesní pověst žalobkyně, je nepřijatelná poznámka žalované, že se jedná o námitky opakovaně žalobkyní uplatněné. Sama žalovaná si musí být vědoma toho, že právě naprosté přehlížení a ignorování námitek žalobkyně ze strany správního orgánu prvního stupně po dobu několika let, bylo důvodem pro zrušení prvostupňových rozhodnutí žalovanou, i důvodem pro vyslovení závazného právního názoru. Žalobkyně doplňuje, že by nemusela opakovaně na své námitky upozorňovat, kdyby nebyly ze strany správního orgánu prvního stupně přehlíženy.

Jelikož žalovaná předchozí rozhodnutí pro nerespektování závazného právního názoru nezrušila, zatížila řízení podstatnou vadou.

Relevantní judikatura:

rozhodnutí Nejvyššího správního soudu pod sp.zn.: **2 Afs 100/2**: *z odůvodnění rozhodnutí musí být seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti předestírané účastníkem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl, jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů a - v případě rozhodování o relativně neurčitě sankci - jaké úvahy jej vedly k uložení sankce v konkrétní výši.*

rozhodnutí Nejvyššího správního soudu pod sp.zn.: **5 Azs 125/2004**: *Skutkový stav, který je založen na dedukcích a úvahách správního orgánu o účelovosti tvrzení účastníka řízení, aniž jsou řádně zhodnoceny veškeré důkazy účastníkem nabízené, nelze považovat za prokázaný.*

Rozhodnutí Krajského soudu v Brně pod sp.zn. **31 Ca 39/2005 - 70**: *Nevypořádá-li se správní orgán v rozhodnutí o opravném prostředku se všemi námitkami, které v něm byly uplatněny, způsobuje to nepřezkoumatelnost rozhodnutí zpravidla spočívající v nedostatku jeho důvodů.*

Rozhodnutí Vrchního soudu v Praze pod sp.zn. **5 A 48/2001**: *Pokud spis obsahuje podklady pro rozhodnutí, jejichž obsahem jsou protichůdná sdělení příslušných orgánů, a správní orgán v odůvodnění rozhodnutí nevyloží, které podklady vzal v úvahu jako podklady pro své rozhodnutí a které vyloučil a proč, je jeho rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.*

C. Opomenuté důkazy, porušení zásady spravedlivého procesu

Žalobkyně během 7 let trvání tohoto správního řízení předložila správním orgánům řadu listinných důkazů svědčící v její prospěch, podporujících její stanovisko i argumentaci. Příkladem lze poukázat např. na:

- Stanovisko veřejného ochránce práv, JUDr. Otakara Motejla, ze dne 14.11.2007 po sp.zn.: 1744/2007/VOP/ON
- Vyjádření Asociace grafologů ČR ze dne 3.11.2011
- Odborné vyjádření ze dne 10.12.2011 zpracované PhDr. Ing. Ivanem Bertlem, dle jehož závěrů jsou metody a postupy užívané znalkyní (definované jako AG-IP-1/08 a AG-IP-2/08) vhodné pro určování pravosti/nepravosti ručního písma)
- Sdělení 1.náměstka ministra spravedlnosti ze dne 13.7.2007
- sdělení předsedy Městského soudu v Praze ze dne 24.01.2012
- sdělení Ministerstva spravedlnosti ČR ze dne 22.3.2012, 31.10.2008, 07.5.2014, 27.5.2014
- stanovisko Ministerstva spravedlnosti ČR pod č. j. 219/2011-OD-ZN/5 (zveřejněném v časopise ZNALEC)
- vyjádření Ministerstva spravedlnosti ČR ze dne 28.1.2014 pod č.j.: MSP-185/2013-OSD-ZN/22, ve kterém Ministerstvo spravedlnosti ČR označuje metody a postupy označené jako AG-IP-1/08 (metody a postupy znalkyně) pro určování pravosti podpisu/písma vycházející z grafologie jako správné
- sdělení Kriminálního ústavu Praha ze dne 11.3.2011
- Podklady ze znaleckého spisu PhDr. Václavy Musilové
- Žádost žalobkyně o jmenování znalcem ze dne 15.3.2005
- podnět žalobkyně k prošetření jednání JUDr. Jiřího Straky ze dne 10.4.2015
- žádost žalobkyně o přezkoumání výstrahy ze dne 13.5.2007
- dopis místopředsedy Krajského soudu v Praze ze dne 25.2.2009
- a řadu dalších listin.

Žalobkyně tímto ve smyslu rozhodnutí Ústavního soudu ČR III. ÚS 58/2000 realizovala své ústavní právo na *spravedlivý proces (čl. 36 Listiny), dle kterého musí být dána účastníkovi možnost navrhnout důkazy a tomuto procesnímu právu účastníka odpovídá povinnost správního orgánu nejen o vnesených návrzích rozhodnout, ale také – pokud jim nevyhoví – ve svém rozhodnutí vyložit, z jakých důvodů navržené důkazy neprovedl.* Odůvodnění rozhodnutí správního orgánu prvního stupně ani žalované dotčenému požadavku nevyhovuje, neboť v nich není vyloženo z jakých důvodů (ve vztahu k hmotněprávním předpisům, které správní orgány aplikovaly a k právním závěrům, k nimž na skutkovém základě věci dospěly) navržené důkazy neprovedly.

Vzhledem k výše uvedenému je Rozhodnutí i předchozí rozhodnutí zatíženo nejen vadami spočívajícími v porušení obecných procesních pravidel, ale současně správní orgány postupovaly v rozporu se zásadami vyjádřenými v čl. 36 odst. 1 a čl. 38 odst. 2 Listiny. Pro toto očividné (navíc opakované) porušení práv žalobkyně měla žalovaná napadené rozhodnutí zrušit.

2. Skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného Rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění – porušení zásady volného hodnocení důkazů

Správní orgán prvního stupně a žalovaná rozhodly (shodně postupovaly v průběhu celého 7 let trvajících správního řízení) jednostranně a dospěly k naprosto bezprecedentnímu závěru, že všechny důkazy podporují pouze stanovisko správních orgánů (vymezené již oznámením o zahájení řízení).

Žalovaná porušila zásadu volného hodnocení důkazů, když bez bližšího vysvětlení v odůvodnění Rozhodnutí akcentuje pouze důkazy v neprospěch žalobkyně získané správními orgány. Veškeré důkazy předložené žalobkyní za účelem prokázání její argumentace (viz odst. 1 písm. C tohoto bodu žaloby), v řadě případů protichůdné ve vztahu k důkazům shromážděných správním orgánem, žalovaná zcela opomenula a vůbec se jimi nezabývala; zcela tak kopírovala nezákonný postup správního orgánu prvního stupně. Tato situace tak vedla k tomu, že skutkový stav, který vzala žalovaná za základ napadeného Rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu (§ 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s.). Shodně nezákonně postupoval i správní orgán prvního stupně při předcházejícím rozhodnutí (viz rozhodnutí Nejvyššího správního soudu pod sp.zn.: 5 Afs 165/2005).

Žalovaná v odůvodnění Rozhodnutí ve spojení s odůvodněním předchozího rozhodnutí správního orgánu prvního stupně odmítla námitky žalobkyně jako irelevantních ve vztahu k tomuto řízení, aniž by jakkoli zhodnotila důkazy nabízené žalobkyní; viz odst. 1 písm. C tohoto bodu žaloby. Takto zjištěný skutkový stav, který byl základem pro její Rozhodnutí, pak nelze považovat za prokázaný (viz rozhodnutí Nejvyššího správního soudu pod sp.zn.: 5 Azs 125/2004).

Jelikož žalovaná v odůvodnění Rozhodnutí nevyložila, které podklady nevezala do své úvahy pro rozhodnutí a proč, je rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů (viz rozhodnutí Vrchního soudu v Praze pod sp.zn. 5 A 48/2001). Z totožného důvodu bylo nepřezkoumatelné i předcházející rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, které žalovaná nezrušila.

3. Podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, které mohlo-li mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé

A. Nerespektování zásady dvojinstančnosti řízení

Zákonodárce zakotvil jako jednu ze zásad dotčeného správního řízení jeho dvojinstančnosti. Zásada dvojinstančnosti řízení vyjadřuje obecné oprávnění účastníků správního řízení napadnout každé rozhodnutí správního orgánu prvního stupně řádným opravným prostředkem, k jehož přezkoumání je povolán správní orgán vyššího stupně. Podstatou opravného řízení je revizní činnost přezkumných orgánů, která se významně odlišuje od nalézání skutkového a právního stavu prvoinstančními orgány. V rámci přezkoumávání rozhodnutí se nevytváří nová skutková nebo právní zjištění, ale pouze se ověřuje správnost a zákonnost zjištění získaných v řízení prováděném správním orgánem již učiněných. Z podstaty právního státu vyplývá, že stát jedná vůči osobám podléhajícím jeho moci v souladu s povinnostmi, které sám sobě stanovil.

Legitimním očekáváním žalobkyně tak bylo nestranné posouzení jejího odvolání ze strany žalované.

Za stavu, kdy správní orgán prvního stupně opomenul veškeré námitky a důkazy navržené žalobkyní (viz odst. 1 písm. C tohoto bodu žaloby), nemohla být dle názoru žalobkyně nalézací činnost správního orgánu prvního stupně nahrazena kompletním dokazováním provedeným výlučně před žalovanou jako odvolacím orgánem jako orgánem primárně přezkumným; pozn. žalovaná rovněž opomenula řadu důkazů předložených žalobkyní. Připuštěním takové možnosti by byl porušen princip přezkumné funkce žalované, jakož i zásada dvojinstančnosti tohoto správního řízení.

Nerespektování zásady dvojinstančnosti řízení v tomto konkrétním případě spočívalo v tom, že žalovaná:

- jako odvolací (v zásadě přezkumný) orgán, namísto zrušení prvostupňového rozhodnutí pro jeho nepřezkoumatelnost nahradila ve svém Rozhodnutí nalézací činnost prvostupňového orgánu (navíc naprosto nedostatečně),

- postupovala v rozporu se svým vlastním závazným právním názorem, který nebyl respektován správním orgánem prvního stupně,

což vedlo k tomu, že Rozhodnutí nemohlo dosáhnout zákonem sledovaného účelu dvojího posouzení věci ve správním řízení, což ve svém důsledku podkopává důvěru občanů ve veřejnou správu, a tím i v demokratický právní stát samotný (rozhodnutí Ústavního soudu pod č.j.: IV. ÚS 493/06).

Žalovaná tak ve svém Rozhodnutí zcela ignorovala podstatu opravného řízení jako revizní činnosti přezkumného orgánu, která se významně odlišuje od nalézání skutkového a právního stavu prvoinstančními orgány. Namísto ověření správnosti a zákonnosti zjištění získaných v řízení správním orgánem prvního stupně, žalovaná v rámci přezkumného řízení vytvářela nová skutková a právní zjištění, a tím zamezila žalobkyni napadnout taková zjištění řádným opravným prostředkem. Místo zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost žalovaná svým Rozhodnutím pravomocně zbavila žalobkyni jejích práv (viz rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 9. 2007, sp. zn. 5 As 81/2006).

B. Porušení ust. § 36 odst. 3 spr.ř.

absence upřesnění předmětu řízení před vydáním rozhodnutí

Pokud toto upřesnění předmětu řízení nebylo učiněno před vydáním prvostupňového rozhodnutí, jednalo se o porušení ust. § 36 odst. 3 spr. ř., neboť se žalobkyně nemohla před vydáním rozhodnutí vyjádřit k samotnému předmětu řízení, resp. k povinnostem, které měla údajně porušovat, měla žalovaná takové rozhodnutí zrušit a vrátit věc správnímu orgánu prvního stupně k novému rozhodnutí.

V podrobnostech výše v bodě I. odst. 1 písm. A) této žaloby.

absence upozornění, že žalovaná ukončila shromažďování podkladů spolu s výzvou žalobkyni k seznámení se s podklady shromážděnými žalovanou pro její rozhodnutí a k podání vyjádření

Dle ust. § 36 odst. 3 správního řádu nestanoví-li zákon jinak, musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Smyslem tohoto ustanovení je ta skutečnost, aby se účastník mohl vyjádřit k podkladům rozhodnutí, mohl uplatnit své výhrady k podkladům rozhodnutí a ke způsobu jejich zjištění, resp. aby mohl učinit procesní návrhy tak, aby rozhodnutí skutečně vycházelo ze spolehlivě zjištěného stavu věci.

Podle čl. 38 odst. 2 Listiny má každý právo na to, aby se mohl vyjádřit ke všem prováděným důkazům.

Žalovaná v rozporu s citovanými ustanoveními před vydáním Rozhodnutí žalobkyni neupozornila na to, že shromažďování podkladů bylo ukončeno, **čímž žalobkyni opětovně (již po třetí během 7 let vedení správního řízení) nebylo umožněno seznámit se s podklady shromážděnými žalovanou pro její Rozhodnutí, ani se k těmto podkladům vyjádřit.**

Ústavní soud ČR se ve vztahu k právu účastníka vyjádřit se před vydáním rozhodnutí ve věci k jeho podkladům vyslovil ve svém rozhodnutí III. ÚS 58/2000 následovně: „Zásadám spravedlivého postupu, jak vyplývají z Listiny (čl. 36 odst. 1), je nutno rozumět tak, že ve spojení s obecným procesním předpisem v řízení před správním orgánem musí být dána jeho účastníkovi možnost vyjádřit se nejen k provedeným důkazům a k věci samé, ale také navrhnout důkazy, jejichž provedení pro prokázání svých tvrzení pokládá za potřebné; tomuto procesnímu právu účastníka odpovídá povinnost správního orgánu nejen o vznesených nárocích rozhodnout, ale také – pokud jim nevyhoví – ve svém rozhodnutí vyložit, z jakých důvodů navržené důkazy neprovedl“. Jestliže tak žalovaná neučinila, zatížila

své Rozhodnutí nejen vadami spočívajícími v porušení obecných procesních předpisů, ale současně postupovala v rozporu se zásadami vyjádřenými v čl. 36 odst. 1 a čl. 38 odst. 2 Listiny.

K takové skutečnosti musí soud přezkoumávající napadené Rozhodnutí přihlédnout a Rozhodnutí zrušit.

C. Porušení zásady materiální pravdy (ust. § 3 spr.ř.) a zásady vyšetřovací

V sankčních správních řízeních zahajovaných ex offo je při zjišťování skutkového stavu kladen zvláštní důraz na naplnění zásady materiální pravdy dle § 3 spr. ř., a zásady vyšetřovací dle § 50 odst. 3 tohoto zákona. Důkazní prostředky, které nesplňují dostatečnou míru konkrétnosti, jednoznačnosti a průkaznosti, je nutné odmítnout jako nevyhovující. Naplnění zásady materiální pravdy vyžaduje, aby skutková stránka věci byla zjištěna dostatečně ve vztahu k řádnému posouzení a uplatnění zejména zásad legality (zákonnosti), přiměřenosti a předvídatelnosti rozhodnutí správních orgánů. Pouze v takovém případě je možno považovat skutkový stav za dostatečně zjištěný (SKULOVÁ, J. in Skulová, J. a kol. Správní právo procesní. Plzeň: Aleš Čeněk, 2008. s. 71). Poukázat lze rovněž na významnou úlohu zásady vyšetřovací (vyhledávací) ve smyslu ustanovení § 50 odst. 3 věty druhé správního řádu, podle něhož v řízení, v němž má být z moci úřední uložena povinnost, je správní orgán povinen i bez návrhu zjistit všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch toho, komu má být povinnost uložena.

Nejenže správní orgány nepostupovaly podle této zásady, neboť po celou dobu správního řízení nezjišťovaly žádné okolnosti svědčící ve prospěch žalobkyně, ale dokonce relativizovaly, opomíjely či zcela ignorovaly námitky a listiny o okolnostech svědčících ve prospěch žalobkyně, která během 7 let žalobkyně předkládala.

Žalobkyně má za to, že skutkový stav, tak jak jej předseda Městského soudu v Praze zjistil a z něhož po doplnění vycházela žalovaná jako správní orgán druhého stupně při vydání napadeného Rozhodnutí, nemá dostatečnou oporu ve spisové dokumentaci, popř. při jeho zjišťování byl porušen zákon v ustanoveních o řízení před správním orgánem takovým způsobem, že to mohlo ovlivnit zákonnost.

4. Shora popsané nedostatky a vady správního řízení, spočívající v libovůli správních orgánů obou stupňů při rozhodování o subjektivních právech žalobkyně, očividně popírající principy právního státu. Takový postup navíc potvrzuje přesvědčení žalobkyně, že cílem správního řízení bylo její odvolání „za každou cenu“ bez ohledu na obsah správního spisu a faktickým předmětem činnosti správních orgánů bylo pouze „hledání“ odůvodnění pro odvolání žalobkyně z funkce znalce. Žalobkyně navrhuje, aby byly jako důkazy připojeny správní spisy vedené žalovanou i správním orgánem prvního stupně.
5. Žalobkyně shrnuje, že veškeré námitky uplatněné pod tímto bodem I. žaloby zakládají důvody pro zrušení napadené Rozhodnutí bez jednání. Vzhledem k rozsahu a závažnosti vytýkaných vad, vyvolávajících důvodné pochybnosti o schopnosti správních orgánů rozhodnout ve věci žalobkyně nestranně, by měl soud zrušit i rozhodnutí Městského soudu v Praze ze dne 22.4.2016 pod č.j.: Spr 2582/2009-402 zrušit.

II.

Zjištěný skutkový stav nemá oporu ve správním spise

6. Zahájení správního řízení

A. Vady oznámení o zahájení správního řízení - nicotnost

Žalobkyně uvádí, že oznámení trpí takovými vadami, které vyvolávají jeho nicotnost; k nicotnosti soud přihlíží z úřední povinnosti.

Žalovaná v odůvodnění Rozhodnutí nahrazuje nalézací činnost správního orgánu prvního stupně ohledně námítky žalobkyně, že v rozporu s právními předpisy vydala oznámení o zahájení řízení JUDr. Hnaničková, které k tomu nebyla oprávněna. Žalovaná při odmítnutí námitek žalobkyně pro nedůvodnost spojila v odůvodnění Rozhodnutí nepřípustně dvě různé otázky, a to věcné nevypořádání se s námitkou ze strany správního orgánu prvního stupně a posouzení věcné oprávněnosti takové námítky. V rozporu s procesními pravidly žalovaná zcela vypustila zkonstatování oprávněnosti námítky žalobkyně v části absence vypořádání se s ní ze strany správního orgánu prvního stupně. V druhé části – věcné oprávněnosti námítky, žalobkyně upozorňuje na porušení zásady dvojinstančnosti řízení ze strany žalované tím, že nahradila v této části nalézací činnost prvostupňového orgánu. Navíc argumentace žalované, že pověření JUDr. Hnaničkové vyplývá z ust. § 15 odst. 2 spr.ř. je mylná, neboť zákonné zmocnění předsedy Městského soudu v Praze k vedení agendy odvolávání znalců, obsažené v zákoně o znalcích, je ve vztahu speciální úpravy k ustanovením správního řádu.

Agendou odvolávání znalců (tedy včetně vydávání procesních rozhodnutí) je předseda Městského soudu jako správní orgán prvního stupně zmocněn přímo ze zákona – ust. § 3 odst. 1 ve spojení s ust. § 20 zákona o znalcích (dle znění platného v době zahájení předmětného správního řízení). Žalobkyně rovněž poukazuje na ust. § 1 odst. 2 prováděcí vyhlášky č. 37/1967 Sb., ze kterého rovněž vyplývá, že agendou odvolávání znalců (tj. včetně procesních rozhodnutí) je pověřen výlučně předseda Městského soudu v Praze jako správní orgán prvního stupně. Takto založené pověření nelze dále převést či přenést (ani se nechat zastoupit), neboť zákon ani prováděcí předpisy předsedovi soudu takovou možnost nedávají. Předsedovi Městského soudu v Praze tak, dle názoru žalobkyně, není zákonem dovoleno přenášet výkon státní správy v agendě odvolávání znalců, který na něj byl delegován ministrem spravedlnosti, např. na úřední osoby, kteří mohou být koncipisty jejich rozhodnutí či postupů.¹

Žalobkyně proto trvá na své námitce, že oznámení o zahájení řízení bylo vydáno JUDr. Hnaničkovou, v rozporu s tímto zákonným zmocněním.

B. Odůvodnění zahájení správního řízení – nemá oporu ve správním spisu

V odůvodnění Rozhodnutí žalovaná uvádí, že ze spisu vyplývá, že správní řízení bylo zahájeno dne 30.12.2009 poté, co bylo zjištěno, že žalobkyně od počátku svého jmenování v rozporu se svým znaleckým oprávněním podávala znalecké posudky z oboru písmoznalectví, tedy porušovala povinnosti znalce (str. 3, odst. 3 odůvodnění Rozhodnutí).

Žalovaná opět i v této části namísto ověření správnosti a zákonnosti zjištění získaných v řízení správním orgánem prvního stupně, v rámci přezkumného řízení vytvářela nová skutková a právní zjištění ve snaze vady odstranit, a tím zamezila žalobkyni napadnout taková zjištění řádným opravným prostředkem.

K námitce žalobkyně, že odůvodnění zahájení správního řízení nemělo oporu ve správním spise, žalovaná uvedla, že jde-li o řízení zahájené z moci úřední, podněty na jejichž základě došlo k iniciaci předmětného řízení, netvoří nutně součást správního spisu, neboť slouží toliko k úvaze správního orgánu, zda tu jsou zákonné předpoklady pro zahájení řízení z moci úřední; str. 9 odůvodnění Rozhodnutí. Takto použitá argumentace koresponduje spíše totalitnímu režimu, kdy jakékoli řízení mohlo být zahájeno dle libovůle subjektu oprávněného k rozhodování bez ohledu na existenci důvodů pro jeho zahájení, neboť subjektivní práva účastníka řízení měla v nesvobodné době hodnotu papíru, na kterém byla zanesena.

Bez ohledu na absurdnost argumentace žalované o „tajných“ podnětech k prošetření činnosti žalobkyně, je třeba ji odmítnout s ohledem na její zjevný rozpor s obsahem správního spisu. V návaznosti na argumentaci žalované žalobkyně poukazuje na to, že správní spis

¹ Telec, I. *Právní postavení znalců a tlumočnicků*. In *Právní rádce* 10/2009, s. 7-8

samozřejmě podněty k činnosti žalobkyně obsahuje (viz podnět Mgr. Jana Zimmera). Základem argumentace žalobkyně o nedostatečnosti šetření bylo, že tento podnět byl ze strany správního orgánu prvního stupně vypořádán dne 19.11.2009 tak, že správní orgán prvního stupně v dotčené době neshledal žádný důvod pro přezkoumání kvalifikace žalobkyně.

Vzhledem k tomu, že správní spis obsahuje i další podnět k prověření činnosti žalobkyně, a to sdělení žalované ze dne 27.11.2009, na jehož základě správní orgán zahájil okamžitě správní řízení o odvolání žalobkyně z funkce (viz ručně psaný referát na této listině), postrádá dotčená argumentace žalované v odůvodnění Rozhodnutí jakoukoli přesvědčivost.

Žalobkyně má za to, že ze správního spisu v rozporu se skutkovým zjištěním žalované (nemajícimi navíc oporu v žádných důkazech týkajících se „tajných“ podnětů) vyplývá, že správní orgán prvního stupně dotčené řízení zahájil výlučně k podnětu žalované ze dne 27.11.2009; tímto sdělením žalovaná informovala správní orgán, že žalobkyně dlouhodobě zpracovává znalecké posudky v jiném oboru.....“.

Žalobkyně opírá obsah své námitky o nedostatečnosti šetření před zahájením řízení o listiny založené žalovanou ve spise. Nedostatečnost šetření vyplývá z ručně psané poznámky ze dne 3.12.2009 (pravděpodobně referát JUDr. Hnaníčkové – dle parafy) na sdělení žalované ze dne 27.11.2009, což ve vzájemné souvislosti nelze vykládat jinak než jako iniciační podnět k zahájení řízení. Z časového odstupu 6 dnů mezi tímto podnětem a prvním návrhem textu oznámení o zahájení správního řízení prvoinstančním orgánem ve spojení s přímou návazností listů správního spisu označujících tyto listiny (č.l. 30 a č.l. 31) je zjevné, že jediným podkladem byl tento přípis žalované obsahující doporučení odvolat žalobkyni z funkce znalce pro dlouhodobé zpracovávání znaleckých posudků v jiném oboru, když žalovaná toto sdělení doložila kopií jednoho znaleckého posudku Ústavu kriminalistiky a forenzních disciplín ze dne 18.9.2009 a doplnila jej odkazem na text posudku č.l. 19-23. Nedostatky v šetření před zahájením správního řízení vyplývají z obsahu spisu, když mezi obdržením předmětného doporučení žalované a zpracováním oznámení o zahájení správního řízení nebyly opatřeny žádné listiny či podklady; doporučení je na č.l. 30 a první návrh oznámení o zahájení na č.l. 31. Na podkladě shromážděných podkladů je zřejmé, že správní orgán bez jakéhokoli šetření převzal doporučení nadřízeného orgánu (žalované) jako pokyn a na podkladě jednoho znaleckého posudku (pozn.: rozpor s obsahem oznámení o dlouhodobém zpracovávání posudků) zahájil řízení o odvolání žalobkyně z funkce znalce.

V rozporu s textem oznámení odůvodňujícím zahájení řízení mnohostí znaleckých posudků z oboru písmoznalectví zpracovaných žalobkyní z obsahu správního spisu vyplývá, že správní orgán **zahájil správní řízení** o odvolání žalobkyně z funkce znalce **na podkladě jednoho revizního písmoznaleckého posudku Ústavu kriminalistiky a forenzních disciplín (ani se nejednalo o znalecký posudek zpracovaný žalobkyní)**. Pro doplnění žalobkyně uvádí, že předmětný znalecký posudek předložila žalované Dr. Navrátilová, z advokátní kanceláře Němec, Bláha, Navrátilová, která však v současné době dle svých faktických kroků ke znalecké činnosti žalobkyně žádné námitky nemá (v podrobnostech viz vyjádření žalobkyně ze dne 10.4.2016).

Č.l. 19-23 dotčeného revizního posudku obsahuje vyjádření znalkyně PhDr. Václavy Musilové, znalkyně v oboru kriminalistika, kriminalistika, expertiza ručního písma (písmoznalecký posudek nezpracovával písmoznalec!), která se vyjadřuje ke znaleckému posudku Inspekčního orgánu ve věci identifikace pisatele metodou a postupem AG-IP-1/08 (metoda schválená žalovanou – v podrobnostech viz II odst. 10 této žaloby). Tato znalkyně (prokazatelně nespňující odbornou kvalifikaci pro písmoznalce – neuspěla u zkoušky před Poradním sborem – viz záznam o pohovoru před Poradním sborem ze dne 15.5.1991) se v rámci revizního písmoznaleckého posudku vyjadřovala ke znaleckému posudku Inspekčního orgánu, ačkoli nezná metody a postupy, jež byly pro jeho zpracování použity,

protože se jedná o jiný obor. Za standardních okolností by takové jednání znalce bylo hodnoceno jako porušení jeho znaleckých povinností a správní orgány by zahájily z úřední povinnosti minimálně řízení o udělení výstrahy pro překročení znaleckého oprávnění. Je nestandardní, navíc v rozporu se zásadou nestrannosti při vedení správního řízení, aby jako **podklad pro zahájení řízení** o odvolání žalobkyně z funkce znalce pro údajné překročení jejich znaleckých povinností byla **použita listina**, která **sama svým obsahem představuje porušení/překročení znaleckých povinností**. Tento revizní posudek byl doplněn vyjádřením oponenta, JUDr. Jiřího Straky, písmoznalce. Ve svém vyjádření nevznese žádnou námitku ke kvalifikaci PhDr. Václavy Musilové, a naopak se podrobně vyjádřil ke kvalifikaci žalobkyně, ačkoli z hlediska jím použité argumentace se mohla v plném rozsahu vztahovat i na PhDr. Václavu Musilovou s tím rozdílem, že její odbornost byla Poradním sborem sledována v rámci zkoušky jako nedostatečnou pro znalecký obor písmoznalectví. Správní orgány obou stupňů se vůbec nepozastavily nad tím, že vyjádření znalce o osobě jiného znalce nesmí být obsahem znaleckého posudku, neboť povinností znalce je se vyjadřovat pouze ke skutkovým otázkám prostřednictvím svých odborných znalostí ve znaleckém oboru, pro který je jmenován znalcem. Toto zjevné porušení povinností znalce, nebylo správními orgány vůbec prošetřeno, ba naopak bylo použito jako podklad pro zahájení správního řízení proti žalobkyni (srov. obdobný závadný postup při posuzování překročení oprávnění členy Poradního sboru – viz níže v tomto odstavci pod písm. C).

Dotčená část vyjádření JUDr. Jiřího Straky (sloužící jako podklad pro zahájení řízení) je exemplárním příkladem formy jednání a vymezování se písmoznalců vůči žalobkyni, které vedly Okresní soud v Hradci Králové k tomu, že konstatoval, že bylo v soudním řízení prokázáno, že u těchto osob existují důvodné pochybnosti o jejich nepodjatosti vůči žalobkyni; viz rozsudek Okresního soudu v Hradci Králové ze dne 14.12.2012 pod č.j.: 2T 76/2011-1019.

Žalovaná ani správní orgán prvního stupně nemohou namítat, že disponovaly jinými podklady pro zahájení tohoto řízení ještě před obdržáním citovaného sdělení žalované, protože takové podklady prokazatelně neměly. Tato skutečnost vyplývá z obsahu správního spisu – konkr. ze sdělení správního orgánu prvního stupně, který k podnětu Mgr. Jana Zimmera, dne 19.11.2009 sdělil, že u žalobkyně nejsou dány důvody pro přezkoumání její kvalifikace. Nedisponoval-li správní orgán dne 19.11.2009 informacemi o důvodech pro přezkoumání její kvalifikace, nemohl disponovat k tomuto dni ani podklady odůvodňující zahájení řízení o jejím odvolání z funkce znalce.

Ze správního spisu tedy vyplývá, že řízení bylo zahájeno na podkladě znaleckého posudku zpracovaného PhDr. Václavou Musilovou s oponentním stanoviskem JUDr. Straky, tj. osobami u nichž existuje důvodná pochybnosti o jejich nepodjatosti vůči žalobkyni. Odůvodnění žalované o tom, že bylo zjištěno, že žalobkyně od počátku svého jmenování v rozporu se svým znaleckým oprávněním podávala znalecké posudky z oboru písmoznalectví, nemá oporu ve správním spise ani v provedeném dokazování.

Důkaz:

- *podnět žalované ze dne 27.11.2009 s ručně psanou poznámkou JUDr. Hnaníčkové ze dne 3.12.2009*
- *kopie znaleckého posudku Ústavu kriminalistiky a forezních disciplín ze dne 18.9.2009*
- *číslo listu 30 správního spisu*
- *číslo listu 31 správního spisu (návrh oznámení o zahájení řízení)*
- *podání žalobkyně ze dne 10.4.2016*
- *záznam o pohovoru před Poradním sborem ze dne 15.5.1991 (PhDr. Musilová)*
- *rozsudek Okresního soudu v Hradci Králové ze dne 14.12.2012 pod č.j.: 2T 76/2011-1019*

- sdělení předsedy Městského soudu v Praze ze dne 19.11.2009 (o neexistenci důvodů pro přezkoumání kvalifikace žalobkyně)

C. Šetření znalecké činnosti žalobkyně Poradním sborem před zahájením správního řízení

Poukaz žalované na str. 3 odůvodnění Rozhodnutí, že postup a rozsah znalecké činnosti žalobkyně byl předmětem jednání Poradního sboru ministra spravedlnosti pro otázky písmoznalectví (dále jen „**Poradní sbor**“) již dne 15.10.2006 vyvolává důvodné pochybnosti o oprávněnosti a zákonnosti takového postupu, či argumentace žalované. Poradní sbor není orgán odborně způsobilý ani příslušný k odbornému posouzení otázek spadajících do znaleckého oboru žalobkyně; tato věta o nepříslušnosti se v plném rozsahu vztahuje i na obor kriminalistika, odvětví kriminalistika, specializace expertiza ručního písma.

Poradní sbor byl zřízen v souladu s ust. § 16 zákona o znalcích, přičemž dle odst. 2 dotčeného ustanovení je úkolem poradního sborů zejména spolupůsobit při jmenování znalců, stanovit odborné předpoklady nutné pro jmenování znalcem, pečovat o zdokonalování zvláštní kvalifikace znalců, dávat podněty pro vědecký výzkum obecných otázek znalecké činnosti a vyjadřovat se k takovým otázkám z hlediska oboru, pro který jsou zřízeny. Poradní sbor se tedy může a mohl vyjadřovat pouze k otázkám týkajících se znaleckého oboru písmoznalectví, protože pro jiné obory nebyl zřízen. Odborná nezpůsobilost a nepříslušnost dotčeného poradního sboru k posouzení postupu a rozsahu znalecké činnosti žalobkyně vyplývá z faktu, že se týká znalkyně jmenované pro jiný znalecký obor. Žalobkyně v této souvislosti podotýká, že členy Poradního sboru jsou z logiky věci pouze znalci jmenovaní ve znaleckém oboru písmoznalectví, kteří se nemohou vyjadřovat k otázkám týkajícím se jiného znaleckého oboru, protože by tím překročili své znalecké oprávnění, jakož své oprávnění vyplývající z jejich jmenování členem Poradního sboru. Pokud tedy Poradní sbor prověřoval znaleckou činnost žalobkyně, porušili tím jeho členové zákon a takovým jednáním překročili své oprávnění vyjadřovat se pouze k otázkám, pro které byl poradní sbor zřízen.

Shora popsané nezákonné šetření Poradního sboru je dle žalované legitimním podkladem pro zahájení správního řízení proti žalobkyni. Zůstává paradoxem, že žalobkyni byla žalovanou odvolána z funkce znalce právě pro její údajné překročení znaleckého oprávnění.

7. Vymezení předmětu správního řízení – nemá oporu ve správním spisu

K vymezení předmětu správního řízení žalobkyně namítá, že mezi shromážděnými podklady se nenachází žádná listina či podklad, která by představovala oporu pro hypotézu a následně závěr správních orgánů, že žalobkyně zpracovávala znalecké posudky v oboru písmoznalectví.

Bez ohledu na trvající námitky žalobkyně k neodůvodněnému stanovisku/vyjádření žalované (viz rozhodnutí žalované ze dne 24.7.2013, č.j.: 2/2012-OSD-SZN/25) ohledně obsahového vymezení jednotlivých oborů, je třeba doplnit dokazování o odborné vyjádření příslušných subjektů o posouzení činnosti žalobkyně z hlediska oborů písmoznalectví a kriminalistika – expertiza ručního písma. Zjednodušeně řešeno žalobkyně ve spise nenalezla oporu pro kvalifikaci vytýkaného jednání jako zpracovávání znaleckých posudků v oboru písmoznalectví, když sama žalovaná jako vrcholný orgán uvádí, že identifikací pisatele se zabývá i znalecký obor kriminalistika – expertiza ručního písma. Bez ohledu na to, že žalobkyně se níže podrobně vyjadřuje k tomu, že je v souladu s právními předpisy oprávněna se vyjadřovat i k otázce pravosti/nepravosti ručního písma v rámci svého oboru, v souladu se zásadou legality správního řízení, je třeba relevantně vyhodnotit i tuto otázku.

Tím, že správní orgány ani jednoho stupně nedoplňily dokazování v tomto smyslu, tuto námitku zcela opomenuly, žalobkyně namítá, že skutkově zjištění, že žalobkyně podávala

znalecké posudky v oboru písmoznalectví (např. str. 3 Rozhodnutí), nemá oporu v provedeném dokazování ani ve správním spisu. Žalobkyně opakovaně upozorňuje na to, že ze správního spisu vyplývá, že před zahájením řízení nebylo provedeno žádné relevantní šetření znalecké činnosti žalobkyně.

Shora popsané nedostatky důvodů pro zahájení dotčeného správního řízení se pak, dle názoru žalobkyně, mají odraz v nestandardní délce správního řízení (7 let). Správní orgány zneužívají toto správní řízení k uskutečnění hloubkového „auditu“ znalecké činnosti žalobkyně (viz nestandardní požadavek na předložení znaleckých posudků) s cílem nalézt jakékoli její pochybení a odvolat ji z funkce „za každou cenu“. Žalobkyně poukazuje na příklad na to, že správní orgán prvního stupně během řízení v rozporu s vymezeným předmětem řízení v jednom případě žalobkyni odvolal pro porušení jiných povinností, než pro které řízení zahájil; viz usnesení předsedy Městského soudu v Praze ze dne 14.12.2011 pod č.j. Spr 2582/2009-110.

Nejenže se ani jeden ze správních orgánů s touto námitkou žalobkyně vůbec nevypořádal, ani jedno z rozhodnutí neobsahuje jakoukoli úvahu správního orgánu k tomuto bodu. Naopak žalovaná předkládá alternativní fakta, která nemají oporu v obsahu správního spisu.

8. Výstraha

Žalobkyně se opakovaně ve všech svých podáních vyjadřovala k právní povaze výstrahy ze dne 8.3.2007; veškeré námitky byly žalovanou i prvoinstančním orgánem 7 let zcela opomíjeny.

Opatření Krajského soudu v Ústí nad Labem ve formě výstrahy ze dne 8.3.2007 nemá formu správního rozhodnutí, čímž je vyloučeno přezkoumání věcné i procesní správnosti nadřízeným orgánem; proti udělení výstrahy nelze podat opravný prostředek. Žalobkyně se po doručení výstrahy obrátila na správní orgán, který ji udělil, s odůvodněnou žádostí o přezkoumání jejích důvodů.

V této žádosti ze dne 13.5.2007 žalobkyně uznala své pochybení týkající se chybného znění textu její znalecké pečeti (chybělo uvedení odvětví - psychologie) a toto pochybení odstranila. V rámci této žádosti však jednoznačně odmítla část výstrahy předsedy Krajského soudu v Ústí nad Labem, podle které není v rámci své znalecké činnosti oprávněna vyjadřovat se k pravosti či nepravosti ručního písma; v podrobnostech o odůvodnění tohoto nesouhlasu odkazuje žalobkyně na svá rozsáhlá odborná vyjádření adresovaná správnímu orgánu v předchozích fázích tohoto správního řízení a dále na obsah žádosti o přezkoumání výstrahy ze dne 13.5.2007 založenou ve správním spise. Předseda Krajského soudu v Ústí nad Labem tuto žádost odmítl, což je běžný způsob vyřízení žádostí o přezkoumání výstrahy orgánem, kterým ji vydal (v rámci tzv. „autoremedury“). Jelikož však výstraha z povahy věci nikdy nebyla předmětem přezkumného řízení, de facto pouze reflektuje názor předsedy Krajského soudu v Ústí nad Labem, nemůže být způsobilá způsobit vznik či zánik subjektivních práv žalobkyně. Proto poukazování na obsah výstrahy ze strany žalované či prvoinstančního správního orgánu je spíše důkazem naprosté důkazní nouze a úporné snahy odvolat žalobkyni za každou cenu z funkce znalce.

Závěr žalované v rozhodnutí ze dne 24.7.2013, č.j.: 2/2012-OSD-SZN/25 o tom, že negativní obsahové vymezení oboru Školství a kultura, psychologie, grafologie, bylo znalkyni známo okamžikem sdělení výstrahy nemá, dle jejího názoru, oporu ve shromážděných podkladech a ve správním spisu. Je to zřejmé ze vzájemného hodnocení výstrahy a žádosti žalobkyně o její přezkoumání ve spojení s neexistencí závazného obsahového vymezení oborů v právních předpisech. Žalobkyně doplňuje, že považuje v právním státě za nemyslitelné, aby negativní vymezení znaleckého oprávnění znalkyně bylo podloženo obsahem listiny – výstrahy nemající formu přezkoumatelného správního rozhodnutí. Navíc listiny, jejíž vydání se v čase ukázalo jako neoprávněné. V intencích právního státu tato listina – výstraha

nemůže ve vztahu k žalobkyni založit žádná práva ani povinnosti, neboť to je vyhrazeno pouze zákonu či prováděcím předpisům.

Za účelem prokázání nedostatečných a neúplných podkladů, jakož i nedostatečných zjištění provedených před udělením výstrahy předkládá žalobkyně Sdělení 1. náměstka ministra spravedlnosti, JUDr. Vladimíra Krále, který v dopise ze dne 13.6.2007 vedeném pod č.j.: 125/2007-ODS-ZN k dotazu senátora RSDr. Vlastimila Balína ve věci žalobkyně, uvedl, že podkladem pro udělení výstrahy byl předpoklad, že zkoumáním pravosti podpisů se zabývají pouze znalci z oboru písmoznalectví, u nichž je podmínkou ověření jejich odborných znalostí před Poradním sborem, což žalobkyně nesplňovala (pozn. žalobkyně nikdy netvrdila ohledně podmínek pro obor písmoznalectví opak). Ve spojení s odůvodněním rozhodnutí žalované ze dne 24.7.2013, č.j.: 2/2012-OSD-SZN/25, ve kterém žalovaná (bez odkazu na prameny, právní předpisy či jiné podklady) konstatovala, že *otázkami týkajícími se např. posouzení pravosti podpisu nebo určení pisatele určitého textu se mohou zabývat pouze znalci zapsaní v seznamu znalců a tlumočníků v oboru kriminalistika, odvětví kriminalistika², nebo v oboru písmoznalectví, odvětví písmoznalectví, nikoli znalci zapsaní v oboru školství a kultura, odvětví psychologie³* je zřejmé, že výstraha byla udělena na podkladě neúplných a mylných podkladů, neboť zcela pominula existenci znaleckého oboru kriminalistika – expertiza ručního písma (totožné podmínky ověření odborných znalostí u oboru kriminalistika – expertiza ručního písma a u oboru žalobkyně Školství a kultura, odvětví psychologie specializace, grafologie, tj. žádná zkouška před Poradním sborem). Jinými slovy ze správního spisu vyplývá, že předpoklad pro udělení výstrahy byl v průběhu času vyvrácen, a proto lze udělení výstrahy kvalifikovat jako neoprávněné. Skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí ve věci výstrahy, nemá oporu ve správním spise.

Tuto námitku považuje žalobkyně za důvod pro zrušení Rozhodnutí a následného zastavení správního řízení, neboť odpadnutím důvodů pro udělení výstrahy, nemůže být naplněna hypotéza vymezená jako předmět tohoto řízení dle oznámení o jeho zahájení (... přes udělení výstrahy.....).

Tvrzení žalované, že po udělení výstrahy podávala písmoznalecké posudky, nemá oporu ve správním spise. Žalobkyně uvádí, že na základě doporučení tehdejšího 1. náměstka ministra spravedlnosti, JUDr. Vladimíra Krále, zpracovávala znalecké posudky jako znalec ustanovený ad hoc. Pokud žalovaná upozorňuje na šetření vedené Krajským soudem v Praze v roce 2009, měla doplnit, že šetření bylo ukončeno se závěrem, že žalovaná nepřekračuje své znalecké oprávnění a neporušuje své povinnosti znalce; o výsledku šetření byla žalovaná informována v dopise místopředsedy Krajského soudu v Praze ze dne 25.2.2009. Vypuštění této informace, svědčící jednoznačně ve prospěch žalobkyně, je ukázkou jednostranného, nezákonného a nerovného postupu správních orgánů vůči žalobkyni.

V kontextu předchozí věty je úsměvné upozornění žalované na neúspěšnou žádost žalobkyně o jmenování znalcem ve znaleckém oboru kriminalistika – expertiza ručního písma. Pro bližší pochopení žalobkyně uvádí, že znalcem v tomto znaleckém oboru byl žalovaná na podkladě znaleckého posudku zpracovaného postupy a metodou žalobkyně jmenován PhDr. Jiří Závora, Ph.D., který své odborné znalosti získal činností u žalované (v jejím Inspekčním orgánu); viz vyjádření žalované ze dne 28.1.2014 pod č.j.: MSP-185/2013-OSD-ZN/22 – v podrobnostech dále odst. 12 této žaloby. Za tohoto stavu neúspěšnost žádosti spíše vypovídá o podjatosti či zaujatosti správních orgánů vůči žalobkyni. Žalobkyně v návaznosti na tyto výtky nabádá žalovanou, aby se spíše zaměřila na prověření odborné kvalifikace PhDr. Václavy Musilové, která prokazatelně neuspěla v odborné části zkoušky

² Ministerstvo spravedlnosti mělo zřejmě na mysli obor kriminalistika, odvětví kriminalistika, specializace, expertiza ručního písma

³ Ministerstvo spravedlnosti mělo zřejmě na mysli školství a kultura, odvětví psychologie specializace, grafologie

(speciální otázky ručního písma) před Poradním sborem, a přesto v rámci znaleckého oboru kriminalistika zpracovává znalecké posudky na identifikaci pisatele ručního písma již 20 let, a to bez jakýchkoli námitek Poradního sboru a ostatních písmoznalců; pro obor kriminalistika – expertiza ručního není jako předpoklad předepsána žádná zkouška před Poradním sborem. Z dnešního pohledu lze na žádost žalobkyně pohlížet jako na snahu „Davida porazit Goliáše“. Pro posouzení této kauzy se je však tato žádost o jmenování znalce v dalším oboru zcela irelevantní.

Důkaz:

- *žádost žalobkyně o přezkoumání výstrahy ze dne 13.5.2007*
- *Sdělení 1. náměstka ministra spravedlnosti, JUDr. Vladimíra Krále, ze dne 13.6.2007, č.j.: 125/2007-ODS-ZN*
- *vyjádření žalované ze dne 28.1.2014 pod č.j.: MSP-185/2013-OSD-ZN/22 (postupy a metody žalobkyně)*
- *dopis místopředsedy Krajského soudu v Praze ze dne 25.2.2009*

9. Nepřípustné rozšiřování předmětu správního řízení, nezákonné uložení povinnosti předložit znalecké posudky

Proti žalobkyni bylo zahájeno správní řízení o jejím odvolání z funkce znalce oznámením ze dne 30.12.2009, ve kterém byl předmět řízení vymezen jako „opakované porušování znaleckých povinností žalobkyní“, které správní orgán spatřoval v jednání žalobkyně spočívajícím v podávání znaleckých posudků v oboru písmoznalectví, pro něž nebyla jmenována⁴. Ačkoli je v oznámení předmět řízení vymezen příliš obecně, zejména mu chybí vymezení období, ve kterém se žalobkyně měla dopouštět vytýkaného jednání, je nezpochybnitelné a odpovídající principům právního státu, že se bude posuzovat závadné jednání žalobkyně, pro které bylo řízení zahájeno, tj. před 30.12.2009 (okamžik zahájení správního řízení). Z tohoto důvodu jsou právně irelevantní znalecké posudky shromážděné prvostupňovým správním orgánem, neboť z hlediska časového nemohou mít žádný vztah k tomuto řízení.

V návaznosti na výše uvedené žalobkyně doplňuje, že dne 09. 10. 2013 bylo předsedou Městského soudu v Praze pod č. j.: Spr 2582/2009-236 vydáno usnesení, které ukládalo žalobkyni povinnost, aby do 7 dnů od právní moci usnesení předložila správnímu orgánu posudky vykázané ve znaleckém deníku pod č. 380/2010, 391/2010, 401/2010, 407/2010 a 413/2010 a další vykázané ve znaleckém deníku pod č. 389/2010, 402/2010, 406/2010, 408/2010, 413/2010. Proti tomuto usnesení podala žalobkyně odvolání. Rozhodnutím žalovaného ze dne 17. 04. 2014 pod č. j. MSP-166/2013-OSD-SZN/6 bylo usnesení předsedy Městského soudu v Praze pod č. j.: Spr 2582/2009-236 ze dne 09. 10. 2013 zrušeno a věc byla vrácena správnímu orgánu prvního stupně k novému projednání. Dne 26. 06. 2014 bylo předsedou Městského soudu v Praze pod č. j.: Spr 2582/2009-271 vydáno usnesení, které ukládalo žalobkyni, aby do 7 dnů od doručení tohoto usnesení předložila správnímu orgánu posudky vykázané ve znaleckém deníku pod č. 380/2010 až 391/2010 včetně, 397/2010, 401/2010, 406/2010, 407/2010, 408/2010, 413/2010. Rozhodnutím žalovaného ze dne 12. 02. 2015 pod č. j.: MSP-2/2012-OSD-SZN/45 bylo zamítnuto odvolání žalobkyně a bylo potvrzeno usnesení předsedy Městského soudu v Praze ze dne 26. 06. 2014 pod č. j.: Spr 2582/2009-271. Kromě námítky porušení zásady legality pro nerespektování zákonné povinnosti mlčenlivosti žalobkyně, žalobkyně namítala, že jí byla uložena povinnost předložit 18 znaleckých posudků z roku 2010, které nemohly mít vztah k předmětu řízení vzhledem k jeho časovému vymezení. Navíc žalobkyně namítala, že správní orgán prvního stupně se domáhal povinnosti předložit vždy jiné znalecké posudky,

⁴ Rozhodnutí žalované o zrušení rozhodnutí o odvolání žalobkyně dne 16.1.2011 pod č.j. 334/2010-OD-ZN/7, ve kterém žalovaný napravitel nedostatky oznámení o zahájení správního řízení

což svědčí o tom, že správní orgán v sankčním řízení prováděl dohledovou činnost nad žalobkyní.

10. Předčasnost závěrů o překročení znaleckých oprávnění

Závěry žalované o překročení znaleckých oprávnění žalobkyní založené pouze na textu usnesení či opatření o přibrání žalobkyně jako znalce pro zodpovězení určité znalecké otázky, jsou minimálně předčasné. Bez doplnění dokazování o navazující znalecké posudky zpracované žalobkyní, nelze učinit závěr o tom, zda žalobkyně porušila či neporušila své znalecké oprávnění

11. Stanovisko veřejného ochránce práv, JUDr. Otakara Motejla

Po udělení výstrahy se otázkou oprávnění žalobkyně vyjadřovat se k otázce pravosti/nepravosti ručního písma, tj. obsahového vymezení jejího oboru (negativního či pozitivního) zabýval k její žádosti veřejný ochránce práv, JUDr. Otakar Motejl, který její žádost vypořádal stanoviskem ze dne 14.11.2007 po sp.zn.: 1744/2007/VOP/ON. Ve svém stanovisku mimo jiné uvedl, že *„Jestliže grafolog z písma vyvodí psychologický profil pisatele, dokáží si ovšem představit, že za předpokladu předem známého okruhu možných pisatelů (nebo textů) bude výsledkem i grafologického posouzení identifikace pisatele, resp. dojde k určení pravosti písma. Proto bych si na rozdíl od ministerstva a soudu netroufal tak rázně a bez dalšího tvrdit, že grafolog nemůže dospět k závěrům o pravosti písma a k identifikaci pisatele. Vysvětlení nepovažuji za přesvědčivé. A snad ani stěžovatelka. Určitá nedůslednost v argumentaci pak (možná zbytečně) vyvolává dojem o netransparentnosti jednání stran... Pokud dochází k určité uzavřenosti společenství písmoznalců, lze si takový jev vysvětlit z hlediska hospodářské soutěže spíše jako přirozený. Na ministerstvu a krajských soudech pak je, aby případné nekalé praktiky nepodporovaly. ...“*. Vzhledem k tomu, že od doby vydání stanoviska nedošlo v otázce obsahového vymezení oborů k právně účinným změnám právní úpravy, je jeho závěr o oprávnění žalobkyně vyjadřovat se k otázce pravosti/nepravosti ručního písma stále platný.

Na toto stanovisko veřejného ochránce práv žalobkyně opakovaně poukazovala v průběhu celého správního řízení, tj. po dobu 7 let. Ani v jednom odůvodnění rozhodnutí správních orgánů (6 rozhodnutí o meritu věci) nebylo toto stanovisko provedeno jako důkaz, dokonce nebylo v žádném odůvodnění zmíněno spolu s důvody pro jeho odmítnutí. A to přesto, že se jedná o stanovisko svědčící jednoznačně ve prospěch žalobkyně a jeho závěry jsou protichůdné v porovnání např. se závěry Poradního sboru. Tento postup správních orgánů při vedení správního řízení je zarážející, navíc za situace, kdy stanovisko veřejného orgánu obsahuje doporučení pro krajské soudy a žalovanou, aby zmíněné nekalé praktiky nepodporovaly. Pokud správní orgány v rámci tohoto řízení neberou dotčené kvalifikované stanovisko jednoho z ústavních činitelů ke stěžejní otázce vůbec na vědomí, nad to stanovisko naznačující možné porušování práv žalobkyně, vyvolává tento jejich postup odůvodněné pochybnosti o jejich nestrannosti vůči žalobkyni. Přitom toto stanovisko veřejného ochránce práv nade vši pochybnost vyvrací názor žalované o negativním obsahovém vymezení oboru, jedná se tedy o podklad svědčící ve prospěch žalobkyně, který žalovaná v rozporu se svými zákonnými povinnostmi zcela opomíjí.

Důkaz:

- *Stanovisko veřejného ochránce práv, JUDr. Otakara Motejla, ze dne 14.11.2007 po sp.zn.: 1744/2007/VOP/ON*

12. vyjádření Ministerstva spravedlnosti ČR ze dne 28.1.2014, Český institut pro akreditaci

Žalobkyně předložila dne 18.2.2014 správnímu orgánu prvního stupně vyjádření žalované ze dne 28.1.2014 pod č.j.: MSP-185/2013-OSD-ZN/22, ve kterém žalovaná označuje metody a

postupy Inspekčního orgánu označené jako AG-IP-1/08 (metody žalobkyně) pro určování pravosti podpisu/písma vycházející z grafologie jako správné. Předložené vyjádření bylo reakcí na podnět žalobkyně k zahájení řízení o odvolání znalce PhDr. Jiřího Závory Ph.D., ev. o zániku jeho práva vykonávat znaleckou činnost ze dne 28.5.2013 (dále jen „**Podnět**“). Pro pochopení významu dokládáného vyjádření žalované a kontextu pro toto řízení uvádí žalobkyně následující.

Podnět se týkal okolností jmenování PhDr. Jiřího Závory, Ph.D., znalcem v oboru kriminalistika, specializace expertiza ručního písma, zejména té skutečnosti, že v rámci procesu jmenování zjevně předložil nepravdivé údaje týkající se vyžadovaných znalostí a zkušeností (ust. § 4 odst. 1 písm. b) zákona o znalcích a tlumočnících) tak, že jako zkušební znalecký posudek předložil Krajskému soudu v Praze zneužitý a pozměněný posudek inspekčního orgánu žalobkyně. To, že se jedná o posudek jejího inspekčního orgánu vyplývá ze Sdělení Kriminalistického ústavu Praha ze dne 11.3.2011, č.j. KUP-2630/Čj-2011, který měl ve věci jmenování PhDr. Jiřího Závory, Ph.D. posoudit validitu a věrohodnost předloženého zkušební posudku. V tomto sdělení Kriminalistický ústav Praha (dále jen „**KÚP**“) sdělil žalované, že je předložený posudek KÚP znám po obsahové stránce, přičemž vyjádřil přesvědčení, že posudek předložený PhDr. Jiřím Závorou Ph.D., byl ve skutečnosti zpracován žalobkyní. Následně žalobkyně zjistila, že až na pozměněnou úvodní stranu, kde byla vynechána identifikace její osoby, pozměněnou citací opatření policejního orgánu, se jednalo o posudek, který zpracovávala a předložila v rámci trestního řízení, resp. posudek Inspekčního orgánu.

Ze shora uvedeného je tedy zřejmé, že žalovaná v rámci posuzování kvalifikace PhDr. Jiřího Závory Ph.D. pro příslušný obor posuzovala znalecký posudek zpracovaný žalobkyní, resp. posudek Inspekčního orgánu typu A – Anna Grabovská, zpracovaný za použití její metody a postupů označené jako AG-IP-1/08, a takto zpracovaný posudek byl zhodnocen jako správný, včetně použitých metod, a na jeho základě byl PhDr. Jiří Závora, Ph.D., jmenován znalcem oprávněným zabývat se zkoumáním pravosti podpisu/textu. **Žalovaná v předloženém přípise uvedla, že předložený posudek zpracovaný pomocí metody žalobkyně označené jako AG-IP-1/08 „splňuje formální náležitosti, správné metodické postupy a je přezkoumatelný“.** Odhlédneme-li od skutečnosti, že se žalovaná odmítá zabývat tím, že někdo prokazuje svoji odbornost na základě odcizeného posudku, zůstává nesporným faktem to, že žalovaná s vědomím, že se jedná o posudek žalobkyně, shledala posudek zpracovaný metodou AG-IP-1/08 založenou na grafologii (kterou užívá žalobkyně i jako znalec) jako správný pro účely zkoumání pravosti podpisu/textu. Ačkoli žalobkyně sdělila ve svém vyjádření ze dne 18.2.2014, že jí KÚP sdělilo, že je připraveno dotčený znalecký posudek k výzvě státním orgánům předložit za účelem porovnání s jejím posudkem, žalovaná v tomto směru neučinila žádné kroky, žádné podklady v tomto směru si neopatřila.

Žalobkyně v souvislosti s vyjádřením žalované ze dne 28.1.2014 pod č.j.: MSP-185/2013-OSD-ZN/22 poukazuje na to, že její metoda AG-IP-1/08 (tj. metoda definovaná a kodifikovaná žalobkyní), byla ze strany žalované hodnocena z hlediska formálních náležitostí, správného metodického postupu a jeho přezkoumatelnosti jako metoda použitelná a vyhovující pro znaleckou činnost v oboru kriminalistika, expertiza ručního písma zabývající se identifikací pisatele ručního písma; v podrobnostech žalobkyně odkazuje na své vyjádření ve správním řízení (konkr. bod III. sdělení žalobkyně ze dne 25.2.2015 adresované správnímu orgánu prvního stupně a dále na své vyjádření ze dne 18.2.2014).

Na podkladě výše uvedeného stanoviska žalované je pak neobhajitelné její tvrzení během tohoto řízení, že identifikace pisatele ručního písma není součástí jejího znaleckého oprávnění.

Pro úplnost žalovaná ke svým metodám a postupům AG-IP-1/08 uvádí následující.

Žalobkyně se obrátila na nezávislý subjekt, Český institut pro akreditaci (dále jen "ČIA"), s žádostí a akreditaci předmětu své činnosti, svých metod a postupů. V rámci akreditačního procesu inspekčních orgánů ČIA jako nezávislý subjekt posuzuje vhodnost metod a postupů, v souladu se standardním postupem v rámci EU, prostřednictvím nezávislých posuzovatelů. Podle certifikátu vydaného na základě několikaměsíčního přísného akreditačního řízení, jehož částí bylo i ověření odborných znalostí žalobkyně a jejích předpokladů pro vykonávání činnosti inspekčního orgánu, a žalobkyně byla uznána oprávněnou zkoumat na nejvyšší úrovni ruční písemný projev. ČIA přijala žádost žalobkyně o akreditaci i v činnosti, která je definována jako postup AG-IP-1/08. Vzhledem k nedostatkům právní úpravy si ČIA opatřila samostatně a nezávisle odborné posouzení teoretických a praktických schopností a výkonu činnosti jednotlivých postupů vedoucích k cíli těchto postupů. Lze tedy shrnout, že ČIA prověřila způsobilost žalobkyně k výkonu činnosti podle ČSN EN ISO/IEC 17020:2005 a po zjištění, že inspekční orgán je odborně způsobilý objektivně a nezávisle vykonávat inspekční činnosti v rozsahu předmětu akreditace, akreditaci inspekčnímu orgánu udělila. Co se týče postavení samotné ČIA žalobkyně uvádí, že její postavení vyplývá z Nařízení Evropského Parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008, kde je v odstavci 15 mimo jiné uvedeno, že je vhodné stanovit, aby členské státy stanovily, že při provádění akreditace vnitrostátní akreditační orgány vykonává tento orgán tuto činnost jako orgán veřejné moci, bez ohledu na své právní postavení. Pouze tímto způsobem je zajištěno, aby účel akreditace (poskytnutí oficiálního stanoviska k odborné způsobilosti subjektu) byl naplněn. V čl. 4 „Obecné zásady“ odst. 5 je dále uvedeno, že pokud akreditaci neprovádějí přímo orgány veřejné správy, svěří členské státy provádění akreditace vnitrostátnímu akreditačnímu orgánu jako činnost orgánu veřejné správy a formálně ho uznají.

Důkaz:

- *vyjádření žalované ze dne 28.1.2014 pod č.j.: MSP-185/2013-OSD-ZN/22 (postupy a metody žalobkyně)*
- *podnět žalobkyně k zahájení řízení o odvolání znalce PhDr. Jiřího Závory Ph.D., ze dne 28.5.2013*
- *Sdělení Kriminálního ústavu Praha ze dne 11.3.2011, č.j. KUP-2630/Čj-2011*

13. Vyjádření Asociace grafologů ČR ze dne 3.11.2011, Česká grafologická komora, absence obsahového vymezení oborů a odvětví znalecké činnosti

Žalovaná v odůvodnění Rozhodnutí učinila závěr, že pojetí současného grafologického vzdělání v podstatě odpovídá výkladu vymezení zvláštní specializace pro grafologie, jak jej provádějí správní orgány; konkrétní specifikaci tohoto vymezení grafologie ze strany správních orgánů ani pramen v odůvodnění Rozhodnutí absentuje (pozn. vymezení specializací a oborů neexistuje – viz dále stanoviska žalované specifikovaná níže v tomto odstavci o neexistenci obsahového vymezení).

K tomuto závěru dospěla na dle odůvodnění Rozhodnutí provedením důkazu - informace z rubriky „často kladené dotazy“ na webových stránkách České grafologické komory (bez náležité identifikace těchto stránek).

Tento závěr žalované je v rozporu s jejími vlastními stanovisky o tom, že obory a odvětví znalecké činnosti (tj. znalecké specializace) nejsou po obsahové stránce vymezeny právními předpisy (viz kopie sdělení Ministerstva spravedlnosti ze dne 27.5.2014, ze dne 28.6.2012 čj. 148/2012-OSD-ZN/3 adresované Senátu ČR). Na toto vyjádření pak navazuje další stanovisko žalované jako vrcholného orgánu pro znaleckou činnost pod č.j. 219/2011-OD-ZN/5 (uveřejněném v časopise ZNALEC), ve kterém žalovaná v pozici vrcholného orgánu uvádí, že systém znaleckých specializací nemá závazný charakter, a tedy nelze jednoznačně tvrdit, že znalec není oprávněn podávat znalecké posudky mimo svou specializaci. Vzhledem k tomu, že správní orgán zná právní předpisy na úseku státní správy, jejímž výkonem je

pověřen, lze tyto skutečnosti brát jako prokázané a podklad pro rozhodnutí správního orgánu. S obsahem těchto stanovisek žalované předložené žalobkyní, by měla v první řadě žalovaná seznámena a rozhodovat v souladu s nimi. Tato stanoviska žalované spolu s podrobným vyjádřením žalobkyně byly správními orgány zcela opomenuty, a odůvodnění Rozhodnutí neobsahuje žádné úvahy či argumentaci k takovému postupu; shodně postupoval i správní orgán prvního stupně.

Co se týče informací z webových stránek České grafologické komory, žalobkyně uvádí, že se nejedná o profesní organizaci jako je např. Česká lékařská komora či Česká advokátní komora s povinným členstvím oprávněnou podávat závazná stanoviska pro své členy či navenek; v tomto je název zavádějící. Jedná se o jeden z vícera spolků (dříve občanských sdružení) sdružujících osoby na bázi dobrovolného členství. Za účelem vyvrácení informace obsažené v odůvodnění Rozhodnutí žalobkyně předkládá kopii Odborného grafologického posudku na identifikaci pisatele ručního písma zpracovaného výkonnou tajemnicí České grafologické komory, paní Světlanou Francovou; zpracované pro účely trestního řízení sp.zn.: 4 T 112/2007. Ve vztahu ke grafologii a identifikaci pisatele zpracovatelka - grafoložka uvádí, že *„zkoumáním výrazového projevu umožní určit tzv. individuální obrazovou směrnicí, která je součástí sebepojetí osobnosti a souvisí s jejími žitými hodnotami. Tato směrnice je pro osobnost charakteristická a zároveň individuální a je možné ji analogicky přirovnat svou nezaměnitelností k „psychologickým otiskům prstů“.* Jako cíl poznání zpracovatelka - grafoložka uvedla *„zachycení a určení z ukázky individuální obrazové směrnice (typický výrazový projev) pisatele sporného a srovnávacího materiálu a ty navzájem porovnat.“* **Výkonná tajemnice České grafologické komory** se nebojí srovnání grafologického a písmoznaleckého zkoumání za účelem identifikace pisatele, kdy z pozice grafoložky **uvádí, že grafologie v porovnání s písmoznaleckou expertizou, která v převážné většině využívá metody porovnávací jednotlivých tvarů písma a nezachycuje tedy celkovou charakteristiku rukopisu (kterou lze na rozdíl od jednotlivých znaků jen těžko měnit), je více komplexní, disponuje širším záběrem porovnávacích skutečností a přímo se vztahuje k osobnosti pisatele.** Jinými slovy žalobkyně předkládá stanovisko významného člena České grafologické komory, který je v příkrém rozporu s odůvodněním Rozhodnutí. Z předloženého odborného grafologického posudku navíc vyplývá, že významná členka **České grafologické komory se domnívá, že grafologie je pro účely identifikace pisatele vhodnější než písmoznalectví.**

Žalobkyně dále poukazuje na porušení principu volného hodnocení důkazů žalovanou, která v odůvodnění Rozhodnutí bez bližšího akcentovala jako důkaz informaci z webových stránek České grafologické komory, a zcela opomenula protichůdné stanovisko Asociace grafologů ČR ze dne 3.11.2011 předložené žalobkyní (nutno podotknout, že důkaz předložený žalobkyní je oficiálním stanoviskem na rozdíl od neověřené informace z webových stránek).

Z tohoto stanoviska Asociace grafologů ČR vyplývá, že grafolog je oprávněn zkoumat pravost písemného projevu (odpověď na otázku č. 4). V odpovědi na tuto otázku je poukázáno na to, že obory nejsou vymezeny, nejsou známy standardy ve vzdělání (a to ani pro obor písmoznalectví či kriminalistika – expertiza ručního písma). Dále byla citována odpověď tehdejšího ředitele KÚP, E. Vanča, z roku 2009, že *„znalosti v těchto oborech není možné získat nikde jinde, i u nás se dědí takřikajíc z otce na syna“.* Asociace grafologů ČR se zabývala i vzděláním grafologů - viz akreditovaný kurz u Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy v rozsahu 650 hodin; odpověď na otázku č. 12.

Důkaz:

- *Odborný grafologický posudek na identifikaci pisatele ručního písma, zpracovaný výkonnou tajemnicí České grafologické komory, paní Světlanou Francovou (pro účely trestního řízení sp.zn.: 4 T 112/2007)*

- stanovisko Asociace grafologů ČR ze dne 3.11.2011

III.

14. Písmoznalectví/Kriminalistika – expertiza ručního písma, nová systematizace

Z odůvodnění Rozhodnutí vyplývá, že žalovaná (shodně se správním orgánem prvního stupně) opomíjí třetí obor zabývající se ručním písmem, a to kriminalistiku – expertizu ručního písma. Žalobkyně v této souvislosti opakovaně poukazuje na svoji námitku k vadám oznámení zahájení správního řízení a námitku k výstraze; v podrobnostech viz II odst. 6 a odst. 8 této žaloby.

Za stavu, že žalovaná ani správní orgán prvního stupně nemají po 7 letech vedení tohoto správního řízení jasno v tom, jaké znalecké obory se zabývají ručním písmem a identifikací pisatele ručního písma, je nepochopitelný a neodůvodněný závěr tohoto orgánu o tom, že žalobkyně si musela být vědoma údajného překročení svého znaleckého oprávnění.

Sama žalovaná se v odůvodnění Rozhodnutí dostává do rozporu s výše uvedenými kategorickými závěry, když na str. 7 konstatuje, že pohled na grafologie se v očích některých forenzních písmoznalectví v čase proměňuje (pozn. akceptují metody žalobkyně i její oprávnění zabývat se identifikací pisatele). Ostatně k odbornému názoru žalobkyně se de facto přiklání sama žalovaná, která v rámci nové systematizace znaleckých oborů všechny obory zabývající se ručním písmem zařadila jako specializace pod nový znalecký obor „expertiza písma“; v podrobnostech viz IV. odst. 20 této žaloby.

Sjednocení všech 3 oborů zabývajících se ručním písmem pod nový znalecký obor „expertiza písma“ je ze strany žalované prokázán výrazný posun v nazírání na použití grafologických metod jako odůvodnění zcela odlišného hodnocení skutkových okolností; viz odůvodnění žalované na str. 7 odst. 3 Rozhodnutí.

15. Absence kvalifikačních předpokladů pro vzdělávání v oboru písmoznalectví, nedostatky kvalifikace/akreditace u písmoznalectví

Žalovaná zcela opomenula námitky žalobkyně ohledně absence odborných kvalifikačních předpokladů pro obor písmoznalectví, která způsobuje nemožnost stanovení obsahu/rozsahu znaleckého oprávnění pro obor písmoznalectví. Žalovaná (ani správní orgán prvního stupně) ve svých rozhodnutích v rozporu s ustálenou judikaturou neuvedly v čem je tato argumentace žalobkyně mylná, a v rozporu s obsahem správního spisu předkládají nepodložené závěry o „obsahovém (pozitivním či negativním) vymezení znaleckých oborů.

K tomuto bodu žalobkyně uvádí následující:

V případě oboru písmoznalectví neexistuje žádný studijní program či obor, který by byl akreditován na vysoké škole v souladu se zákonem č. 111/1998 Sb. Jinými slovy obor písmoznalectví není na žádné vysoké škole vyučován.

Obor písmoznalectví není obsažen ani v nařízení vlády č. 211/2010 Sb. Jinými slovy obor písmoznalectví nemůže být uskutečňován na žádné střední ani vyšší odborné škole ČR.

V oblasti písmoznalectví není udělována žádná akreditace pro pořádání rekvalifikačních programů ve smyslu ust. § 108 zákona č. 435/2004 Sb. o zaměstnanosti. Vzdělávací program v takovém případě musí být pojat jako rekvalifikační a musí vést k získání plné kvalifikace pro výkon určité pracovní činnosti. V oblasti písmoznalectví není žádná taková akreditace udělována, tj. není akreditován žádný rekvalifikační kurz pro výkon pracovní činnosti v oblasti písmoznalectví.

Co z výše uvedených skutečností pro obor písmoznalectví vyplývá? Následující:

- obor písmoznalectví neexistuje jako obor vyučovaný v souladu s předpisy upravujícími systém vzdělávání v České republice;

- v ČR není akreditován žádný rekvalifikační kurz vedoucí k získání plné kvalifikace pro výkon pracovní činnosti v oblasti písmoznalectví;
- pro vzdělání v oboru písmoznalectví nejsou zavedeny odborné kvalifikační předpoklady;
- nejsou-li zavedeny odborné kvalifikační předpoklady, nemůže být stanoven ani obsah/rozsah znaleckého oprávnění v daném oboru.

Za účelem doložení výše uvedeného žalobkyně předkládá sdělení Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy ze dne 26.4.2016.

Důkaz:

- *Odpověď Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy ze dne 26.4.2016*

16. Systém znaleckých specializací, obsahové vymezení znaleckých oborů, rozsah znaleckého oprávnění a jeho vymezení

Ze stanovisek žalované (viz kopie sdělení žalované ze dne 27.5.2014, ze dne 28.6.2012 čj. 148/2012-OSD-ZN/3 adresované Senátu ČR, stanovisko Ministerstva spravedlnosti ČR pod č. j. 219/2011-OD-ZN/5 zveřejněném v časopise ZNALEC) vyplývá, že platné a účinné právní předpisy závazně neurčují obor/odvětví oprávněné se zabývat zkoumáním pravosti/nepravosti ručního písma. Zůstává tedy nezodpovězená otázka, na základě jakých podkladů či úvah dospěla žalovaná ke svému závěru, že si žalobkyně rozsah svého oprávnění vykládá zcela svévolně a v rozporu s tím, jak tento rozsah vnímá a jemu prezentuje věcně příslušný správní orgán.

„Vnímání“ (subjektivní odraz v našem vědomí) rozsahu znaleckého oprávnění není z hlediska právního hodnocení tohoto sporu relevantní veličina; „vnímání“ jako pramen pro vymezení rozsahu oprávnění uvádí žalovaná na str. 7 odst. 2 odůvodnění Rozhodnutí. Rozsah znaleckého oprávnění či obsahové vymezení znaleckých oborů musí být, dle názoru žalobkyně, v právním státě určen závaznými právními předpisy. Stav, kdy pro vymezení rozsahu znaleckého oprávnění je rozhodující, jak tento rozsah „vnímá“ příslušný správní orgán a následně jak jej prezentuje, je nepřijatelný. Vymezení rozsahu znaleckého oprávnění založené na „vnímání“ nikdy nemůže navenek garantovat objektivitu a odbornost jím jmenovaných znalců, neboť nebude možné vyloučit prvek libovůli (svévole) při takovémto vymezování rozsahu znaleckého oprávnění.

Ostatně právě prvek libovůle je dle názoru žalobkyně významně zastoupen při hodnocení jejího znaleckého oprávnění v rámci tohoto řízení. Žalobkyně upozorňuje na to, že ve své žádosti o jmenování znalcem ze dne 15.3.2005, ve které výslovně uvedla, že spolupracuje při odhalování falešných podpisů na úředních dokladech (k žádosti o jmenování bylo připojeno mnoho doporučení od Policie ČR). Vzhledem k absenci obsahového vymezení oborů a odvětví znalecké činnosti tak byla její žádost hodnocena dle svého obsahu, od počátku tedy správní orgán prvního stupně i žalovaná posuzovaly odbornou kvalifikaci žalobkyně s vědomím, že se v rámci své činnosti vyjadřuje k pravosti/nepravosti ručního písma, a v tomto rozsahu bylo její žádosti o jmenování vyhověno. Jinými slovy v době rozhodování o její žádosti byl rozsah jejího znaleckého oprávnění „vnímán“ příslušnými správními orgány tak, že zahrnuje i identifikaci pisatele ručního písma.

Ostatně od zahájení správního řízení došlo k výraznému posunu při v nazírání na použití grafologických metod, aby to odůvodňovalo zcela odlišné hodnocení skutkových okolností (s výhradami žalobkyně uvedenými v této žalobě); viz nově schválená systematizace znaleckých oborů ze strany žalované a sloučení všech tří oborů zabývajících se ručním písmem pod jeden znalecký obor „expertiza písma“ (v podrobnostech bod IV. odst. 20 této žaloby).

Důkaz:

- sdělení žalované ze dne 27.5.2014, ze dne 28.6.2012 čj. 148/2012-OSD-ZN/3 adresované Senátu ČR
- stanovisko Ministerstva spravedlnosti ČR pod č. j. 219/2011-OD-ZN/5 (zveřejněném v časopise ZNALEC
- Žádost žalobkyně o jmenování znalcem ze dne 15.3.2005

17. Posouzení odborné kvalifikace žalobkyně a jejího znaleckého oprávnění soudem

Odborná kvalifikace žalobkyně, jakož i rozsah jejího znaleckého oprávnění, byl předmětem jediného soudního řízení. Konkrétně se jednalo o trestní řízení vedené Okresním soudem v Hradci Králové proti žalobkyni pro trestný čin křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku dle ust. § 175 odst. 2 písm. a) tr. zákona, účinného ke dni 31.12.2009. Žalobkyně byla již před soudem prvního stupně zproštěna v plném rozsahu obžaloby, a to rozsudkem ze dne 14.12.2012 pod č.j.: 2T 76/2011-1019; státní zástupce se proti rozsudku neodvolal a ten nabyl právní moci dne 10.7.2012.

Během řízení bylo prokázáno, že názory na rozsah znaleckého oprávnění žalobkyně nejsou jednoznačné, kdy jedna skupina zastává názor, že identifikace pisatele ručního písma pod grafologii nespadá a druhá skupina zastává názor opačný. Dále upozornil ve svém odůvodnění na relevanci žádosti žalobkyně o přezkoumání udělené výstrahy; v podrobnostech bod II. odst. 8 této žaloby.

Důkaz:

- rozsudek Okresního soudu v Hradci Králové ze dne 14.12.2012 pod č.j.: 2T 76/2011-1019

A. Důvodné pochybnosti o nepodjatosti písmoznalců, Poradního sboru a KÚP vůči žalobkyni

V rámci dotčeného trestního řízení týkajícího se výlučně znalecké činnosti žalobkyně bylo prokázáno, že u Poradního sboru, KÚP a znalců, kteří se z něj rekrutují (tj. všichni písmoznalci), existuje důvodná pochybnost o jejich nepodjatosti; viz odůvodnění rozsudku Okresního soudu v Hradci Králové ze dne 14.12.2012 pod č.j.: 2T 76/2011-1019.

Tyto důvodné pochybnosti o jejich nepodjatosti vůči žalobkyni se v průběhu času posílily a jednotliví znalci svojí podjatost vůči žalobkyni potvrzují, když ji dehonestují v médiích anebo při výkonu jejich znalecké činnosti (viz podnět žalobkyně k prošetření jednání JUDr. Jiřího Straky ze dne 10.4.2015 a jeho (ne)vypořádání ze strany správního orgánu prvního stupně).

Důkaz:

- rozsudek Okresního soudu v Hradci Králové ze dne 14.12.2012 pod č.j.: 2T 76/2011-1019
- podnět žalobkyně k prošetření jednání JUDr. Jiřího Straky ze dne 10.4.2015

B. Odškodnění žalobkyně ze strany státu zastoupené žalovanou

Žalovaná zastupující Českou republiku následně žalobkyni z titulu odpovědnosti státu za škodu způsobenou nesprávným úředním postupem (nezákonné trestní stíhání) vyplatila na náhradě ušlého zisku částku ve výši 433.534,- Kč; viz stanovisko žalované ze dne 26.5.2014.

Důkaz:

- stanovisko žalované ze dne 26.5.2014 o odškodnění žalobkyně

18. odborné vyjádření zpracované PhDr. Ing. Ivanem Bertlem

Žalobkyně dále předložila odborné vyjádření ze dne 10.12.2011, zpracované PhDr. Ing. Ivanem Bertlem, jehož předmětem bylo posouzení metod a postupů používaných žalobkyní

(definovaných jako AG-IP-1/08 a AG-IP-2/08) pro určování pravosti/nepravosti ručního písma. Žalobkyně opakovaně uvádí, že tyto metody a postupy vycházejí z její mnohaleté praxe a užívá je i ve své činnosti jako soudní znalec; jedná se tedy o její know-how.

Vhodnost metod a postupů Inspekčního orgánu označených jako AG-IP-1/08 (metody žalobkyně) byla uznána žalovanou v jejím vyjádření ze dne 28.1.2014 pod č.j.: MSP-185/2013-OSD-ZN/22, ve kterém je žalovaná označila za vhodné pro určování pravosti podpisu/písma vycházející z grafologie jako správné.

Ani v jednom odůvodnění rozhodnutí správních orgánů (6 rozhodnutí o meritů věci) nebylo toto odborné vyjádření provedeno jako důkaz, dokonce nebylo v žádném odůvodnění zmíněno spolu s důvody pro jeho odmítnutí. A to přesto, že se jedná o důkaz svědčící jednoznačně ve prospěch žalobkyně.

Důkaz:

- odborné vyjádření ze dne 10.12.2011, zpracované PhDr. Ing. Ivanem Bertlem
- vyjádření žalované ze dne 28.1.2014 pod č.j.: MSP-185/2013-OSD-ZN/22

IV.

Zásada ochrany dobré víry, jednání účastníků řízení o zkoušce a systematizaci znaleckých oborů

19. Návrh zkoušky prověřující způsobilost identifikačních schopností znalců z oborů Písmoznalectví – specializace ruční písmo, Školství a kultura, odvětví psychologie, specializace grafologie a Kriminalistika – expertiza ručního písma

Žalobkyně upozorňuje na to, že v době po vydání rozhodnutí správního orgánu prvního stupně (usnesení ze dne 22.4.2016 pod č.j. Spr 2582/2009-402) a před vydáním Rozhodnutí, byla žalovaným pozvána na schůzku dne 5.5.2016 v prostorách žalovaného. Přestože byla žalobkyně tímto pozváním vzhledem k průběhu správního řízení velmi překvapena, dostavila se na tuto schůzku v dobré víře, ale s jistou obezřetností, v doprovodu Mgr. Pavla Hrtúse (advokáta). Schůzka se uskutečnila dne 5.5.2016, a na straně žalované se jí účastnil ministr spravedlnosti, JUDr. Robert Pelikán, Ph.D., a JUDr. Klára Cetlová (justiční sekce). Předmětem této schůzky byly v zásadě podrobnosti o odborném sporu mezi žalobkyní, písmoznalci a Poradním sborem, o odborné kvalifikaci dotčených osob, používané terminologii, obsahovém (ne)vymezení oborů včetně úpravy de lege ferenda, apod. Na závěr schůzky ministr spravedlnosti (tj. žalovaná) požádal žalobkyni o zpracování praktické zkoušky prověřující způsobilost identifikačních schopností znalců zabývajících se ručním písmem (jmenovaných pro všechny 3 obory včetně grafologie). Cílem takové zkoušky dle zadání má být objektivní zhodnocení míry chybovosti znalců bez ohledu na použitou metodologii. Na zpracování návrhu obdržela žalobkyně lhůtu 14 dnů.

Dne 26.5.2016 předložila žalobkyně žalovanému Návrh zkoušky prověřující způsobilost identifikačních schopností znalců z oborů Písmoznalectví – specializace ruční písmo, Školství a kultura, odvětví psychologie, specializace grafologie a Kriminalistika – expertiza ručního písma. Tento návrh zpracovala žalobkyně na své náklady. Na přípravě návrhu zkoušky se kromě žalobkyně podílel Mgr. Pavel Hrtús (advokát), Ing. Michal Klusáček a zabezpečení testu byla prověřena ve spolupráci s Matematicko-fyzikální fakultou Univerzity Karlovy (Mgr. David Klusáček).

Obsah návrhu zkoušky byl téhož dne, tj. 26.5.2016, podrobně projednán a vysvětlen na schůzce se žalovanou. Této schůzky se na straně žalobkyně účastnil i Mgr. Pavel Hrtús (advokát), Ing. Michal Klusáček a Mgr. David Klusáček, a na straně žalované JUDr. Klára Cetlová (justiční sekce) a Mgr. Kateřina Maršálová (odbor legislativní); tato schůzka trvala cca 3,5 hodiny. Dále bylo předmětem této schůzky diskuze o připravované novele zákona o znalcích a prováděcích předpisech, včetně systematizace oborů, apod. v návaznosti na tuto

diskuzi byla žalobkyně na závěr tohoto jednání požádána o předložení návrhu systematizace oborů zabývajících se ručním písmem. Za tímto účelem zaslala žalovaná žalobkyni návrh zákona o znalcích, znaleckých kancelářích a znaleckých ústavech, návrh prováděcích předpisů a další související materiály (viz email Mgr. Maršákové ze dne 26.5.2016).

Důkaz:

- *Kopíí průvodního dopisu k návrhu zkoušky prověřující způsobilost identifikačních schopností znalců ze dne 26.5.2016 včetně návrhu zkoušky*
- *email Mgr. Maršákové ze dne 26.5.2016*
- *výslech žalobkyně, Mgr. Pavla Hrtúse (advokáta), JUDr. Roberta Pelikána, Ph.D., (t.č. ministra spravedlnosti), JUDr. Kláry Cetlové (zaměstnanec Ministerstva spravedlnosti), Mgr. Kateřiny Maršákové (zaměstnanec Ministerstva spravedlnosti), Ing. Michala Klusáčka, Mgr. Davida Klusáčka*

20. systematizace znaleckých oborů

Dne 23.6.2016 předložila žalobkyně žalované požadovaný návrh systematizace znaleckých oborů zabývajících se ručním písmem spolu s řadou příloh. Žalobkyně předložila návrh systematizace odůvodňující sjednocení všech specializací zabývajících se ručním písmem pod jedním znaleckým oborem – expertiza písma.

Obsah návrhu systematizace byl téhož dne, tj. 23.6.2016, podrobně projednán a vysvětlen na schůzce se žalovanou. Této schůzky se kromě žalobkyně na straně žalované účastnila Mgr. Kateřina Maršáková (odbor legislativní); tato schůzka trvala cca 3 hodiny.

Předložený návrh žalobkyně na systematizaci znaleckých oborů zabývajících se ručním písmem je shodný s konečnou úpravou návrhu nového zákona o znalcích, znaleckých kancelářích a znaleckých ústavech, návrhu prováděcích předpisů, když ve verzi předložené vládě k projednání byly všechny obory zabývajících se ručním písmem sjednoceny pod jeden znalecký obor „expertiza písma“. Za účelem prokázání těchto skutečností žalobkyně předkládá návrh předložený Legislativní radě vlády.

Na podkladě výše uvedeného lze učinit dílčí závěr o stanovisku žalované k odborné kvalifikaci či znalecké činnosti žalobkyně, že žalovaná:

- a. nemá proti odborné činnosti ani kvalifikaci žalobkyně žádné faktické námitky. Měla-li by žalovaná v pozici vrchnostenského správního orgánu jakékoli námitky vůči odborné kvalifikaci či znalecké činnosti žalobkyně, nepožádala by jí o zpracování návrhu praktických zkoušek prověřující způsobilost identifikačních schopností znalců ani by ji nepožádala o návrh systematizace znaleckých oborů. Pokud by totiž žalovaná považovala žalobkyni ve smyslu svého Rozhodnutí za osobu, která není odborně kvalifikovaná pro identifikaci pisatele ručního písma, jistě by ji nevyzvala k předložení návrhů zaměřených na problematiku oborů zabývajících se identifikací ručního písma;
- b. považuje žalobkyni za kvalifikovaného experta v oblasti ručního písma včetně identifikace pisatele ručního písma, tj. osobu odborně kvalifikovanou pro identifikaci pisatele ručního písma;
- c. si je vědoma nedostatků v úpravě odborné kvalifikaci u všech znaleckých oborů.

Výše uvedená jednání žalované jsou v přímém rozporu se závěry žalované učiněné v odůvodnění Rozhodnutí. V každém případě se soud musí zabývat těmito rozpory v jednání žalované, protože vyvolávají důvodnou pochybnost o nestrannosti žalované vůči žalobkyni. Bez jakéhokoli vysvětlení byla znalecká činnost žalobkyně včetně její odborné kvalifikace jedním veřejným orgánem (žalovanou) hodnocena při dvou časově si blízkých příležitostech rozdílně. Jednání žalobkyně včetně její odborné kvalifikace, pro které byla žalobkyně žalovanou Rozhodnutím odvolána z funkce znalce, bylo totožné s tím, pro které ji žalovaná

přizvala jako kvalifikovaného odborníka k jednání o systematizaci znaleckých oborů a přípravě návrhu praktických zkoušek pro znalce ze všech dotčených oborů. Žalovaná jako vrchnostenský orgán při znalosti skutkového stavu nemůže jednat s občanem tak, že za totožné jednání jej jednou potrestá a podruhé jej vyzve k odborné spolupráci. Principy právního státu takové jednání vylučují.

Navíc z výše uvedeného je zřejmé, že žalovaná si je vědoma nedostatků právní úpravy odborných kvalifikací u všech dotčených znaleckých oborů, i nelogičnosti hlavních argumentů jejích odborných oponentů. Žádostí o zpracování návrhu jednotných zkoušek tak žalovaná dala jednoznačně najevo, že bez ohledu na metodologický přístup, je přesvědčena o tom, že prostřednictvím všech tří oborů zabývajících se ručním písmem je fakticky možné dospět k závěrům o identifikaci pisatele ručního písma.

Podstatnou záležitostí pro hodnocení jednání žalované po věcné stránce je, že v konečném zpracování návrhu zákona žalovaná sloučila všechny obory zabývající se ručním písmem (grafologie, písmostnalectví, kriminalistika) do jediného oboru s názvem „expertíza písma“. Předložený návrh zákona Legislativní radě vlády tak nade vši pochybnost prezentuje aktuální stanovisko žalované k obsahovému vymezení jednotlivých oborů, tedy i k obsahovému vymezení oboru i odborné kvalifikace žalobkyně jako osoby oprávněné se vyjadřovat k identifikaci pisatele. Toto stanovisko zastávané žalovanou je pak v příkrém rozporu s odůvodněním Rozhodnutí ze strany žalované (totožného subjektu), přímo popřením tohoto stanoviska.

Důkaz:

- *Kopii průvodního dopisu k návrhu systematizace oborů ze dne 23.6.2016 včetně dotčeného návrhu*
- *výslech žalobkyně, Mgr. Kateřiny Maršákové (zaměstnanec Ministerstva spravedlnosti)*
- *email Mgr. Maršákové ze dne 26.5.2016*
- *návrh zákona o znalcích, znaleckých kancelářích a znaleckých ústavech předložený žalovanou*

V.

Porušení zásady ochrany legitimního očekávání, tj. zásady oprávněné důvěry v postupy orgánů veřejné moci

21. zásada ochrany legitimního očekávání

Žalovaná zcela opomenula námitku žalobkyně, že byla porušena zásada legitimního očekávání, tj. zásada oprávněné důvěry v postupy orgánů veřejné moci.

V ust. § 2 odst. 4 správního řádu je uvedena jedna ze základních zásad správního řízení, dle které *správní orgán dbá, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu (zásada nestranného postupu a rovného přístupu), jakož i na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly (zásada ochrany legitimního očekávání, tj. zásada oprávněné důvěry v postupy orgánů veřejné správy)*. Posouzení veřejného zájmu musí být hodnoceno i v souvislosti se zásadou uvedenou v ust. § 2 odst. 3 správního řádu, tj. zásadou proporcionality při rozhodování, tj. správní orgán může zasahovat do práv dotčených osob jen za podmínek stanovených zákonem a v nezbytném rozsahu.

22. PhDr. Václava Musilová, PhD., znalkyně z oboru kriminalistika se specializací na jazykovou expertizu – zjišťování autorství textů a expertizu ručního písma

Porušení zásady legitimního očekávání vyjádřené v ust. § 2 odst. 4 správního řádu shledává žalobkyně ve srovnání s jejím oborovým zaměřením a oborem kriminalistika – expertiza ručního písma; dle názoru žalobkyně se jedná o skutkově shodný a podobný případ. V rozporu s touto zásadou žalovaná i prvostupňový správní orgán v případě žalobkyně

vedou řízení o jejím odvolání pro údajné jednání, ačkoli pro fakticky totožné jednání v případě znalců jmenovaných v oboru kriminalistika – expertiza ručního písma žádné řízení o jejich odvolání neiniciovala; přestože podnětů k prošetření činnosti PhDr. Václavy Musilové, PhD., obdržely v minulosti více.

Ze správního spisu vyplývá, že v případě kriminalistiky – expertizy ručního písma se jedná pouze o formální odlišení od oboru písmoznalectví, což je prokázáno i sdělením KÚP (člena Poradního sboru) ze dne 11.3.2011 pod č.j.: KÚP-2630/ČJ-2011, že písmoznalectví – zkoumání ručního písma a kriminalistika – expertiza ručního písma je „totéž vyjádřené jinou terminologií“. V rozporu s tímto závěrem Poradního sboru zastává žalovaná názor, že se jedná o dva rozdílné obory s odlišným obsahovým vymezením. A to i přesto, že do dnešního dne nejsou žalovaná ani správní orgán prvního stupně schopni sdělit, co je kromě identifikace pisatele předmětem zkoumání v oboru kriminalistika – expertiza ručního písma. Ze spisového materiálu vyplývá, že jediná odlišnost spočívá v kvalifikačních předpokladech: pro kriminalistiku – expertizu ručního písma nejsou právními předpisy stanoveny žádné kvalifikační předpoklady. Právě i v otázce absence vymezení kvalifikačních předpokladů v zákoně spočívá skutková podobnost a shoda se znalkyní, s jejím oborem školství a kultura – grafologie; (pro písmoznalectví platí povinnost složit odbornou zkoušku před Poradním sborem).

Žalovaná ani prvostupňový správní orgán se nevypořádaly s návrhem žalobkyně na doplnění dokazování o odborné stanovisko (vyjádření) - jedná o otázky odborné, za účelem zodpovězení následujícího: (1) zda obsahové vymezení oborů (včetně specializace) písmoznalectví – zkoumání ručního písma a kriminalistika – expertiza ručního písma je totožné či nikoli, příp. ať uvede kompletní obsahové vymezení obou oborů včetně relevantních podkladů (2) nejedná-li se o totožné obory po obsahové stránce, nechť uvede jejich úplné obsahové vymezení včetně relevantních pramenů, (3) ať specifikuje metody a postupy zkoumání u obou oborů (včetně jejich pramenů) a specifikuje rozdíly metod a postupů, (4) nechť uvede školská zařízení, kde se tyto obory včetně specializace vyučují, (5) nechť popíše původ a vznik specializace „expertiza ručního písma“ a (6) zda se může znalec v oboru písmoznalectví – zkoumání ručního písma vyjadřovat ke znaleckému zkoumání znalce z oboru kriminalistika – expertiza ručního písma, i přesto že se jedná o dva různé obory dle označení.

Doplnění dokazování ve výše uvedeném smyslu bylo navrženo za účelem prokázání oprávněnosti námítky žalobkyně o porušení zásady legitimního očekávání ve smyslu ust. § 2 odst. 4 správního řádu.

Žalobkyně v podrobnostech o porušení zásady legitimního očekávání odkazuje na svá dřívější podání ve správním řízení a poukazuje na to, že PhDr. Václava Musilová, znalkyně z oboru kriminalistika se specializací na jazykovou expertizu – zjišťování autorství textů a expertizu ručního písma, opakovaně žádala o jmenování znalcem v oboru písmoznalectví; žádost ze dne 27.4.1991, 20.9.1994 a 23.1.1996. Této žádosti nebylo opakovaně vyhověno s tím, že dotčená znalkyně nesplňuje odborné předpoklady pro jmenování znalcem pro požadovaný obor; viz sdělení žalované ze dne 17.6.1991. Dotčená znalkyně neuspěla při pohovoru (zkoušce) před Poradním sborem dne 15.5.1991 (viz záznam o pohovoru před Poradním sborem), neboť teoretické otázky kriminalistické identifikace zodpověděla mezerovitě a speciální otázky ručního písma zodpověděla nedostatečně, a proto Poradní sbor nedoporučil její jmenování znalkyní v oboru písmoznalectví, specializace ruční písmo.

Na podkladě shora uvedeného lze učinit závěr, že u PhDr. Václavy Musilové byla prokázána její odborná nezpůsobilost pro jmenování znalcem v oboru písmoznalectví; dle tehdy zastávaného stanoviska správních orgánů se jednalo o odbornou ne kvalifikovanost dotčené znalkyně pro veškeré zkoumání pravosti/nepravosti ručního písma. Svoji poslední žádost o jmenování znalcem v oboru písmoznalectví ze dne 23.1.1996 vzala dotčená znalkyně zpět a

totožného dne podala novou žádost o rozšíření svého znaleckého oprávnění o specializaci expertiza ručního písma; žádosti o rozšíření kvalifikace bylo vyhověno. Je jednoznačné, že dotčená znalkyně v okamžiku podání žádosti o rozšíření specializace o expertizu ručního písma nebyla odborně kvalifikovaná pro zkoumání pravosti/nepravosti ručního písma a rozšířením své znalecké specializace obešla zákonné podmínky stanovené pro obor písmoznalectví. Dotčená znalkyně svým postupem a jednáním jednoznačně „supluje“ činnost písmoznalectví, ač si je vědoma toho, že kvalifikační předpoklady pro obor písmoznalectví nesplňuje, tj. z hlediska formulace výtek ze strany žalované vykonává totožnou činnost jako žalobkyně. Navíc u PhDr. Václavy Musilové bylo na rozdíl od žalobkyně prokázáno, že není odborně kvalifikována pro zkoumání pravosti/nepravosti ručního písma, a přesto svoji znaleckou činnost vykonává bez přerušení.

Postup členů Poradního sboru a ostatních písmoznalectví v této záležitosti, které lze nazvat „přehlížení nepohodlných faktů“, je pak dalším důkazem důvodných pochybností o jejich nepodjatosti vůči žalobkyni. Pro doplnění celkového kontextu je třeba uvést, že v době, kdy o rozšíření specializace dotčená znalkyně žádala, taková specializace neexistovala a vznikla okamžikem předmětného rozšíření specializace této znalkyni, která byla více než jednu dekádu jediným znalcem pro danou specializaci.

V návaznosti na výše uvedené je tedy na místě, aby ve smyslu zachování zásady legitimního očekávání, správní orgán toto řízení o odvolání znalkyně zastavil.

Důkaz:

- *Podklady ze znaleckého spisu PhDr. Václavy Musilové*
- *Výpis ze seznamu znalců, PhDr. Václava Musilová*
- *sdělením KÚP ze dne 11.3.2011 pod č.j.: KÚP-2630/ČJ-2011*
- *odborné stanovisko*

VI.

Jednání Poradního sboru pro otázky písmoznalectví dne 24.11.2016

Dle informací žalobkyně se dne 24.11.2016 konalo jednání členů Poradního sboru ministra spravedlnosti pro otázky písmoznalectví. Na tomto jednání bylo dle této informace projednáváno rozhodnutí správního orgánu prvního stupně o vyškrtnutí žalobkyně ze seznamu znalců včetně jejího odvolání do tohoto rozhodnutí. Tohoto jednání se za Poradní sbor měli účastnit jeho členové: Mgr. Miloš Švanda, Ing. Pavel Kokiš, JUDr. Jiří Straka, Mgr. Lenka Plzáková; členové Poradního sboru jsou zároveň znalci jmenovaní v oboru písmoznalectví rekrutující se z KÚP. Za žalovanou se tohoto jednání měl zúčastnit Mgr. Radek Visinger, Ph.D. (ředitel odboru justičního dohledu); pravděpodobně zpracovával podklady a odůvodnění Rozhodnutí.

Žalobkyně se podivuje nad skutečností, že na procesu rozhodování žalované v neveřejném správním řízení vedeném proti žalobkyni, se podílejí členové Poradního sboru zřízeného ve smyslu ust. § 16 zákona o znalcích pro účely vyjadřování se k otázkám k oboru písmoznalectví; Poradní sbor nebyl zřízen pro otázky oboru školství a kultura, psychologie se specializací grafologie. Odborná nezpůsobilost a nepřislusnost Poradního sboru k posouzení jakýchkoli otázek týkajících se odborné kvalifikace či znalecké činnosti žalobkyně byla podrobně rozebrána výše v bodě II. odst. 6 této žaloby. Členové Poradního sboru svým podílem na procesu rozhodování o odvolání žalobkyně z funkce znalce dopustili překročení svého znaleckého oprávnění, jakož i překročení oprávnění vycházející z jejich jmenování členem Poradního sboru a žalovaná by měla učinit příslušná opatření.

Žalobkyně dále poukazuje na prokázané pochybnosti o nepodjatosti členů Poradního sboru a písmoznalectví vůči žalobkyni; v podrobnostech odkazuje na bod III. odst. 17 této žaloby.

Důkaz:

- *výslech Mgr. Miloše Švandy, Ing. Pavla Kokiše, JUDr. Jiřího Straky, Mgr. Lenky Plizákové, Mgr. Radka Visingera, Ph.D.*

VII.

Obecně ke správnímu řízení, pochybnosti o nestrannosti správních orgánů v průběhu správního řízení

23. obecně ke správnímu řízení a způsobu jeho vedení

Žalobkyně si je vědoma rozsáhlosti své žaloby. Je si vědoma i toho, že se některé body mohou na první pohled jevit soudu jako nadbytečné a irelevantní ve vztahu k řízení. Žalobkyně však považuje za nezbytné předložit veškeré relevantní skutečnosti o oblasti znaleckého zkoumání ručního písma a zasadit je do kontextu tohoto správního řízení. Toto správní řízení trvá nestandardních 7 let, během kterých je žalobkyně po profesní i osobní stránce dehonestována správními orgány prostřednictvím médií (TV, tištěná média) či prostřednictvím různých doporučení, písmoznalců či KÚP prostřednictvím médií (TV, tištěná média), prostřednictvím jejich znaleckých posudků, a členy Poradního sboru prostřednictvím stanovisek o údajné odborné nezpůsobilosti žalobkyně. Nemluvě o tom, že někteří členové Poradního sboru vyvinuli vlastní iniciativu za účelem zahájení předmětného trestního řízení proti žalobkyni.

Žalobkyně dle svého názoru nikdy nepřekračovala své znalecké oprávnění a neporušovala své znalecké povinnosti. Je přesvědčena o tom, že správní řízení bylo vyvoláno odborným sporem se znalci z oboru písmoznalectví, kteří prostřednictvím svých znaleckých posudků a svého postavení v rámci Poradního sboru zpochybňují odbornou způsobilost žalobkyně. Žalobkyně musí s lítostí konstatovat, že správní orgány (včetně žalované jako vrcholného orgánu) v rozporu se zákonným zmocněním těmito osobám přenechaly monopol na obsahové vymezení oborů a odvětví znalecké činnosti v oblasti ručního písma (i oborů, pro které nebyly jmenováni a nejsou odborně kvalifikováni). Za účelem prokázání svého tvrzení žalobkyně předkládá sdělení žalované ze dne 28.4.2014 obsahující doporučení, aby se tazatel obrátil ohledně obsahového vymezení dotčených oborů na KÚP; na toto sdělení reagovala žalobkyně stížností ze dne 21.5.2014. Ve své stížnosti namítala, že výkon státní správy je v těchto otázkách nezákonně přenášen na třetí subjekty, které k výkonu státní správy nebyly zákonem zmocněny. Správní orgány nejsou ve svých názorech či stanoviscích konzistentní, v průběhu času je mění v návaznosti na podněty třetích subjektů upozorňujících na nesrovnalosti u jednotlivých znalců či oborů tak, aby nebyl ohrožen výklad poskytovaný Kriminalistickým ústavem Praha, jež zejména si přisvojil roli „vykladače“ všech otázek zkoumání písemného projevu člověka. Nelze přijmout argument, že výtky ke znalecké činnosti žalobkyně pocházejí od různých subjektů, neboť faktem je, že jejich původním autorem je KÚP (a osoby, které se z něj rekrutují – všichni písmoznalců, protože se obor nevyučuje na veřejných školách), který je dále šíří jako „novou výtku“ prostřednictvím členství v Poradním sboru a tyto jako své stanovisko reprodukuje žalovaná. Řekne-li své stanovisko KÚP prostřednictvím tří různých subjektů (nebo prostřednictvím znalců rekrutujících se z KÚP), nejedná se o stanovisko s vyšší důkazní hodnotou ani není o nic více přesvědčivé než na počátku. Nad to byla v rámci jediného soudního řízení týkajícího se výlučně znalecké činnosti znalkyně prokázána, že u KÚP a znalců, kteří se z něj rekrutují, je důvodná pochybnost o jejich nepodjatosti (tj. písmoznalců, KÚP a Poradního sboru) vůči znalkyni.

Žalobkyně má za to, že správní orgány neshromáždily podklady, které by odůvodňovaly závěr, že žalobkyně opakovaně porušila znalecké povinnosti, které spočívají v tom, že přes uložení výstrahy znalkyně zpracovávala znalecké posudky v oboru písmoznalectví, pro který nebyla jmenována a pro jejíž podávání nemá oprávnění. Nelze na základě podkladů mít ani za to, že by výstraha byla žalobkyni udělena oprávněně, tj. že by v době vydání výstrahy porušovala své znalecké povinnosti. Bez ohledu na to, že předmětem tohoto řízení dle jeho

vymezení v oznámení není otázka, zda má žalobkyně dostatečnou odbornou kvalifikaci pro výkon funkce znalce v oboru školství a kultura, psychologie se specializací grafologie, pak z podkladů pro rozhodnutí vyplývá, že tuto odbornou kvalifikaci splňuje.

Důkaz:

- sdělení Ministerstva spravedlnosti ze dne 28.4.2014
- stížností žalobkyně ze dne 21.5.2014

24. Pochybnosti o nestrannosti správních orgánů v průběhu správního řízení

V dubnu 2013 se žalobkyně obrátila na předsedu Městského soudu v Praze s žádostí o poskytnutí informace, zda byl ze strany tohoto správního orgánu zasílán přípis adresovaný všem soudům v jeho působnosti, aby žalobkyni nepřibíraly jako znalec; žádost byla podložena informací o obsahu sdělení soudkyně při ústním jednáním adresované účastníkům řízení. Předseda Městského soudu v Praze žalobkyni emailem ze dne 9.5.2013 informoval, že zmiňovaný dopis bohužel nenalezl a že se mu nepodařilo o jeho existenci zjistit žádné podrobnosti.

Následně žalobkyně dotčené sdělení nalezla včetně relevantních podkladů. Jedná se o nedatované a nikým nepodepsané stanovisko Poradního sboru (údajně jej měli vytvořit tehdejší členové Mgr. Miloš Švanda za KÚP, Ing. Pavel Kokiš, JUDr. Jiří Straka, Mgr. Lenka Plzáková a PhDr. Milan Nouzovský – vyjma Dr. Nouzovského jsou to osoby totožné jako na jednání Poradního sboru dne 24.11.2016 při kterém se mělo řešit odůvodnění Rozhodnutí spolu se zaměstnancem žalované). Ve stanovisku je zpochybněna odborná kvalifikace žalobkyně (shodným způsobem popsán výše v textu žaloby). Toto stanovisko bylo následně prostřednictvím žalované a správního orgánu prvního stupně rozesláno všem soudům; viz sdělení žalované ze dne 9.3.2011 a sdělení správního orgánu prvního stupně ze dne 24.3.2011.

Na výše uvedeném postupu je zarážející, že správní orgány během neskončeného neveřejného správního řízení, jehož předmětem byl rozsah znaleckého oprávnění a odborná způsobilost žalobkyně, rozšířili po všech soudech v ČR stanovisko Poradního sboru s doporučením, aby žalobkyně nebyla přibírána jako znalec, ačkoliv v dotčené době nebylo správní řízení pravomocně skončeno. Dotčené jednání zpochybňuje nestrannost správních orgánů, které takto předjímalý své budoucí rozhodnutí. Navíc správní orgány rozšířily na všechny soudy stanovisko Poradního sboru, jehož autoři zjevně při jeho zpracování překročili své oprávnění vyplývající ze zákona pro člena Poradního sboru; v podrobnostech bod II. odst. 6 písm. C žaloby. Navíc bylo stanovisko zpracováno subjektem, u kterého byly prokázány důvodné pochybnosti o jeho nepodjatosti vůči osobě žalobkyně; viz bod III. odst. 17 písm. A žaloby.

Důkaz:

- nedatované stanovisko Poradního sboru k aktivitám žalobkyně
- sdělení žalované ze dne 9.3.2011 adresované předsedům všech krajských soudů
- sdělení Městského soudu v Praze ze dne 24.3.2011 adresované všem soudcům Městského soudu v Praze a předsedům Obvodního soudu pro Prahu 1-10
- emailem JUDr. Petra Hübnera ze dne 24.3.2011

VIII.

Návrh na přiznání odkladného účinku

Dle názoru žalobkyně jsou zde dány důvody pro přiznání odkladného účinku ustanovení ve smyslu ust. § 73 odst. 2 s.ř.s., neboť právní následky Rozhodnutí znamenají pro žalobkyni nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Vzhledem k obsahu žaloby, zejména bodu I. upozorňujícím na závažná pochybení

správních orgánů při vydání Rozhodnutí, je velmi pravděpodobné, že Rozhodnutí bude soudem zrušeno.

Vzhledem k délce tohoto správního řízení, prokazatelným (přiznaným) průtahům správních orgánů obou stupňů při jeho vedení, by přiznání odkladného účinku snížilo neoprávněný zásah do subjektivních práv žalobkyně v důsledku vydaného Rozhodnutí. V návaznosti na tento návrh žalobkyně předkládá přípis správního orgánu prvního stupně ze dne 18.1.2017, ve kterém žádá žalobkyni o vrácení znaleckých pomůcek.

Důkaz:

- *přípis správního orgánu prvního stupně ze dne 18.1.2017*

IX.

S ohledem na shora uvedené žalobkyně navrhuje, aby nadepsaný soud zrušil Rozhodnutí žalované ze dne 30.11.2016 pod č.j. MSP-25/2016-OJD-SZN/2), jakož i usnesení předsedy Městského soudu v Praze ze dne 22.4.2016 pod č.j.: Spr 2582/2009-402,

a přiznal žalobkyni náhradu nákladů řízení.

Dále žalobkyně navrhuje, aby nadepsaný soud přiznal této žalobě odkladný účinek ve smyslu ust. § 73 odst. 2 s.ř.s.

V Praze dne 28.1.2017

Anna Grabovská

i.s.

Mgr. Alžběta Schirlová, advokát